

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក
ភាគីដាក់ឯកសារ: សហមេធាវីរបស់លោក អៀង សារី
ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ភាសាដើម: អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្ទើរឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ ក.ស.ច.ស ឬ អង្គជំនុំជម្រះ: សាធារណៈ
ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ:
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់ណោះអាសន្នៈ
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:
ហត្ថលេខា:

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាសវនាការ
ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណី
ក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

ដាក់ដោយ :
សហមេធាវីការពារក្តី:
អាង ឧត្តម
Michael G. KARNAVAS

ធ្វើជូន :
ចៅក្រម គង់ ស្រីម
ចៅក្រម សោម ស៊ីវឌ្ឍ
ចៅក្រម ម៉ុង មុនីចរិយា
ចៅក្រម យ៉ា ណារិន
ចៅក្រម MOTOO Noguchi

ចៅក្រម Agnieszka KLONOWIECKA-
MILART

ចៅក្រម Chandra Nihal JAYASINGHE

ចៅក្រមប្រុង ស៊ុន វិទ្ធី

ចៅក្រម ប្រុង Florence MUMB

សហព្រះរាជអាជ្ញា ៖

ជា លាង

Andrew CAYLEY

ក្រុមសហមេធាវីការពារក្តីទាំងអស់

សហមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹង

រដ្ឋប្បវេណីទាំងអស់៖

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានធុនខ្ពស់នៅក្នុងសាលាសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

តាមរយៈសហមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់ (“សហមេធាវីការពារក្តី”) អនុលោមតាមវិធាន ១០៤ (១) វិធាន ១០៤(៤)(ឃ) វិធាន ១០៥(២) និងវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក (“វិធានផ្ទៃក្នុង”) លោក អៀង សារី ប្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំ លះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិជួយ ការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់ ដែលជាសិទ្ធិត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ (“សេចក្តីសម្រេចដែល ត្រូវបានជំទាស់”)^១ ។ បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងជាការចាំបាច់ ដោយសារតែមានកំហុសអង្គច្បាប់ ដែលនាំឱ្យសេចក្តីសម្រេចនោះក្លាយជាមោឃៈ និងដោយសារតែមានកំហុសអង្គហេតុដែលបណ្តាលឱ្យ សេចក្តីសម្រេចនោះមានភាពមិនយុត្តិធម៌ និងការភ័ន្តច្រឡំដែលស្តែងចេញពីការប្រើធនធានសិទ្ធិរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី។ សេចក្តីសម្រេចដែល ត្រូវបានជំទាស់នោះ គឺជាការជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ ដែលរំលោភបំពាន ក) សិទ្ធិ របស់លោក អៀង សារី ក្នុងការលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលជំនុំជម្រះក្តីរបស់គាត់ និង ខ) សិទ្ធិរបស់ លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ គឺសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងសិទ្ធិជួយ ការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់។ សហមេធាវីការពារក្តីសូមបញ្ជូលដោយយោងទៅទទ្ទីករណីនៃ អង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ទាំងអស់ ដែលសហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ^២ ។

I. មូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

^១ ប្រតិចារឹក ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/13.1 (“ប្រតិចារឹកថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា”) ទំព័រទី ៣៦។ ប្រតិចារឹក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/14.1 (“ប្រតិចារឹកថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា”) ទំព័រទី ៨។

^២ ការកត់សម្គាល់របស់លោក អៀង សារី ស្តីពីថាតើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចចាប់បង្ខំជនជាប់ចោទឱ្យមានវត្តមានក្នុង តុលាការដែរឬយ៉ាងណា នៅពេលដែលជនជាប់ចោទបានសុំលះបង់ដោយចេតនាស្ម័គ្រចិត្តពិតប្រាកដ នូវសិទ្ធិមានវត្តមានរបស់ គាត់ ហើយត្រូវបានតំណាងការពារដោយមេធាវី ឯកសារចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E130/ សូម មើល វេងវេង ប្រតិចារឹកសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/14.1 ទំព័រ ៦៥-៦៧, ៦៩-៧០ ប្រតិចារឹកថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ១-៣

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិជួយការពារដោយខ្លួនគាត់ដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការធានាសិទ្ធិរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

- ក) នៅ អ.វ.ត.ក ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួម ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងសិទ្ធិជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់ គឺជាសិទ្ធិដាច់ខាត និង ត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់នៃ អ.វ.ត.ក។ ដោយសារបញ្ហាសុខភាព លោក អៀង សារី មិនអាចចូលរួម ឬជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់ ដោយត្រូវអង្គុយក្នុង បន្ទប់សវនាការគ្រប់ពេលវេលានោះទេ។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសដែរឬទេ នៅពេល ដែលខ្លួនបានចាប់បង្ខំលោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការគ្រប់ពេល ជាជាង អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចូលរួម និងជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់ពីបន្ទប់រង់ចាំដែលមានបំពាក់ ឧបករណ៍ពិសេស?
- ខ) វិធានផ្ទៃក្នុង និងវិធាននីតិវិធី យុត្តិសាស្ត្រ និងការអនុវត្ត សុទ្ធតែអនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី អាចលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់ក្នុងពេលជំនុំជម្រះក្តីបាន នៅពេលគាត់ត្រូវបានតំណាង ការពារក្តីដោយមេធាវី។ តាមរយៈសហមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់ លោក អៀង សារី បានសុំ លះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងដោយសារបញ្ហាសុខភាព គាត់បានស្នើសុំចូលរួម ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់រង់ចាំ ដោយប្រើឧបករណ៍តាមដានការជំនុំជម្រះក្តី។ តើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសដែរឬទេ នៅពេលដែលខ្លួនបានបដិសេធការសុំលះបង់សិទ្ធិ របស់លោក អៀង សារី និងចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការនិច្ចដូច្នោះ?
- គ) រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា ក៏ដូចជាក្របខណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក គឺសុទ្ធតែហាមឃាត់ការដាក់ទណ្ឌកម្ម ណាមួយមកលើលោក អៀង សារី ប្រសិនបើពុំមានច្បាប់ចែង។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ចាប់បង្ខំលោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការគ្រប់ពេល។ បើទោះបីជាឃើញ គាត់មានការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយយ៉ាងណាក្តី ក៏អង្គជំនុំជម្រះនៅតែបដិសេធពាក្យសុំលះបង់សិទ្ធិ មានវត្តមានរបស់គាត់។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិតជាមានកំហុសដែរឬទេ នៅពេលដែលខ្លួន បានដាក់ទណ្ឌកម្មលើលោក អៀង សារី ដោយពុំមានច្បាប់ចែងឱ្យធ្វើដូច្នោះយ៉ាងណាក៏ដោយនោះ?

បណ្តឹងសាលាក្តីរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

Original EN: 00762423-00762451 ទំព័រ ៤ នៃ ៥៨

ឃ) រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា និងក្របខណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក ហាមឃាត់មិនឱ្យប្រើវិធានការបង្ខំដែល កំពុងត្រូវបានអនុវត្តចំពោះលោក អៀង សារី ដែលមិនបានអនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹងបំផុតចំពោះតែ តម្រូវការចាំបាច់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬមិនគោរពយ៉ាងពេញលេញចំពោះសេចក្តីផ្តើមរបស់ មនុស្សឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចាប់បង្ខំលោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមានក្នុង សាលសវនាការ ទោះជាគាត់មានបញ្ហាសុខភាពរាងកាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដោយមិនអើពើការ បោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់ឡើយ។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសដែរឬទេ នៅ ពេលដែលខ្លួនដាក់លោកអៀង សារី ឱ្យនៅក្រោមវិធានបង្ខំ ដែលមិនបានអនុវត្តយ៉ាងតឹងរឹងបំផុត ចំពោះតែតម្រូវការចាំបាច់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬមិនគោរពយ៉ាងពេញលេញចំពោះសេចក្តី ផ្តើមរបស់មនុស្សនោះ?

ឃ) អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់កត្តា មិនពាក់ព័ន្ធ ឬមិនសំខាន់ផ្សេងៗ នៅក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចមួយ និងខកខានមិនបានផ្តល់ សារៈសំខាន់ ឬមិនបានផ្តល់សារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដល់កត្តាពាក់ព័ន្ធនានា។ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង បានចាប់បង្ខំលោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ទោះជាគាត់មានបញ្ហា សុខភាពរាងកាយយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដើម្បីឱ្យសាធារណៈជន និងភាគីដទៃ អាចមើលឃើញថាលោក អៀង សារី កំពុងស្តាប់បទចោទប្រកាន់រូបគាត់។ តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានរំលោភបំពាន លើធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយបំពេញបំណងរបស់សាធារណៈជន និងភាគីដទៃ ដោយមិនគិតពី ស្ថានភាពសុខភាព និងសិទ្ធិជាសារវ័ន្តក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារីនោះ?

II. សង្ខេបទស្សនកិច្ច

១ នៅពេលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាប់បង្ខំឱ្យលោក អៀង សារី មានវត្តមានគ្រប់ពេលនៅក្នុង សាលសវនាការ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិដាច់ខាតដើម្បីចូលរួមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងមកលើរូបគាត់ និងសិទ្ធិអាចសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់ក្នុង

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ពេលជំនុំជម្រះក្តី។ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ ពិតជាបានរំលោភបំពានលើ ឆន្ទានុសិទ្ធិ និងជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ។

២ លោក អៀង សារី ទទួលបានសិទ្ធិដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិដាច់ខាតដើម្បីចូល រួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងលើគាត់ និងសិទ្ធិជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់។ សិទ្ធិ នេះត្រូវបានធានានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់នៃ អ.វ.ត.ក និងកាតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (“ICCPR”)។ ការចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងសាល សវនាការ ខណៈពេលគាត់កំពុងមានបញ្ហាសុខភាព គឺគាត់ពិតជាមិនអាចចូលរួមក្នុងស្ថានភាព ផ្លូវចិត្តល្អបាននោះទេ និងគាត់មិនអាចចូលរួម និងជួយការពារក្តីរបស់គាត់បាននោះដែរ។

៣ អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង និងនីតិវិធី ការអនុវត្ត និងយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិ លោក អៀង សារី មាន សិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ប្រសិនបើគាត់សុំលះបង់សិទ្ធិនេះដោយស្ម័គ្រ ចិត្ត ដោយដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយឥតមន្ទិល ហើយត្រូវបានតំណាងការពារក្តីដោយមេធាវី។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានរំលោភបំពានសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួម និងសិទ្ធិ ជួយការពារក្តីរបស់គាត់ និងសិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់ ដោយអង្គជំនុំជម្រះបាន បដិសេធពុំព្រមទទួលស្គាល់ការសុំលះបង់សិទ្ធិរបស់គាត់ និងចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមានក្នុង សាលសវនាការ។

៤ ក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី មានវត្តមានគ្រប់ពេលក្នុងសាលសវនាការ ទោះបីជាមើលឃើញថាគាត់មាន ការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយក៏ដោយ។ នេះគឺជាការមិនអើពើមួយចំពោះពាក្យសុំលះបង់សិទ្ធិមាន វត្តមានរបស់គាត់។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុស ដោយសារតែខ្លួនបានដាក់ទណ្ឌកម្ម មកលើរូបលោក អៀង សារី និងបានអនុវត្តវិធានការចាប់បង្ខំមកលើរូបគាត់ ដែលទង្វើបែបនេះគឺ ពុំមានចែងក្នុងច្បាប់ និងពុំបានគោរពដល់សេចក្តីផ្តើមក្នុងភាពជាមនុស្សរបស់គាត់។ វិធានការ

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ចាប់បង្ខំបែបនេះ គឺគេអាចអនុវត្តបានយ៉ាងតឹងរឹងបំផុតចំពោះតែតម្រូវការចាំបាច់នៃកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីតែប៉ុណ្ណោះ។

៥ ក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានឱ្យតម្លៃហួស ហេតុពេកទៅលើសេចក្តីប្រាថ្នា និងការរំពឹងទុករបស់សាធារណជន និងភាគីដទៃទៀត ប៉ុន្តែបែបជា មិនបានគិតគូរល្អិតល្អន់ចំពោះបញ្ហាសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី ជាពិសេសគឺសិទ្ធិដែល ត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិដាច់ខាតជាសារវ័ន្តក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយ យុត្តិធម៌ រួមទាំងសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបានការប្រព្រឹត្តមកលើរូបគាត់ដោយសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ជាមនុស្ស។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរំលោភឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដោយបានចាប់បង្ខំឱ្យលោក អៀង សារី មានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ សូម្បីតែគាត់មានបញ្ហាសុខភាពរាងកាយដែលមិន អាចឱ្យគាត់មានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការពេញលេញយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ការអនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី ចូលរួមពីចម្ងាយពីបន្ទប់រង់ចាំ គឺជាជម្រើសមួយសមស្រប ជាជាងចាប់បង្ខំគាត់ឱ្យ មានវត្តមានដោយផ្ទាល់ក្នុងសាលសវនាការ។ កំហុសក្នុងការអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដូចនេះ គឺជាការប៉ះពាល់ដល់លោក អៀង សារី យ៉ាងប្រព្យក្ស។

III. បញ្ហាបឋម

ក) ភាពទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ

៦ មូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការជ្រៀតជ្រែករបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងកិច្ចការ រដ្ឋបាលតុលាការ ដែលការជ្រៀតជ្រែកនេះគឺអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានដឹងច្បាស់ជាមុន និង បានធ្វើឡើងដោយចេតនា។ ជាលទ្ធផល សិទ្ធិដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិដាច់ខាត ជាសារវ័ន្តរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដើម្បីចូលរួម ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងមកលើរូបគាត់ និងដើម្បីជួយការពារក្តីរបស់គាត់ ត្រូវបាន រំលោភបំពាន។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានកំហុសផ្នែកអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ និងបាន

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

រំលោភបំពានធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដោយបានបដិសេធសំណើរបស់លោក អៀង សារី ដែលបានស្នើសុំចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបំបែក និងដោយបានចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមានគ្រប់ពេលនៅក្នុងសាលសវនាការ។ កំហុសឆ្គងទាំងអស់នេះ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការដែលអង្គជំនុំជម្រះ មិនអើពើចំពោះសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់លោក អៀង សារី គឺសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិចូលរួម និងជួយការពារក្តីរបស់គាត់ និងសិទ្ធិក្នុងការលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាល សវនាការ។ កំហុសឆ្គងទាំងនេះ ប៉ះពាល់ដល់ការប្រព្រឹត្តទៅនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងបានដកហូតដោយដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយចេតនា នូវសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដែលជាសិទ្ធិដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ កំហុសបែបនេះមិនអាចជួសជុលបាននោះទេ លើកលែងតែវាត្រូវបានដោះស្រាយតាមមធ្យោបាយបន្ទាន់បង្ខំមួយ។ មូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ អាចទទួលយកបាន ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤(១) វិធាន ១០៤(ឃ) និងវិធាន ១០៥(២)^៧។

៧ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ គឺប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងលើរូបគាត់ និងជួយក្នុងការការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់។ ការដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ចំពោះស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោក អៀង សារី^៨ និងការដែលចាប់បង្ខំគាត់ឱ្យមានវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងសាលសវនាការ ដោយសារតែសវនាការនោះគឺជាសវនាការស្តីពី“សេចក្តីសន្និដ្ឋានអំពីការចោទប្រកាន់ចំពោះជនជាប់ចោទ” និងដើម្បី“បញ្ជាក់ឱ្យភាគី និងសាធារណជនឃើញថា

^៧ វិធាន ១០៥(២) ចែងថា ភាគីដែលមានបំណងប្តឹងសាទុក្ខចំពោះសេចក្តីសម្រេចណាមួយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗនោះ ដោយ ក) បញ្ជាក់អំពីកំហុសអង្គច្បាប់ និងត្រូវបង្ហាញថាកំហុសនេះបណ្តាលសេចក្តីសម្រេចមានមោឃៈភាព ឬ ខ) បញ្ជាក់អំពីកំហុសដែលស្តែងឡើងពីការប្រើធនានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលនាំឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ឬ គ) បញ្ជាក់អំពីកំហុសអង្គហេតុ និងត្រូវបង្ហាញថាកំហុសនេះ នាំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំក្នុងការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការ។

^៨ សូមមើល របាយការណ៍ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងដីកាចាត់តាំងអ្នកជំនាញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឯកសារ E62/3 (ឯកសារសម្ងាត់) ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E62/3/5 (“របាយការណ៍របស់លោក Campbell”) ប្រតិចារឹកចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រទី ៣៦ ប្រតិចារឹកចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រទី ១-៣។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះស្រាយដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

[លោក អៀង សារី] ពិតជាបានស្តាប់ឮបទចោទ”ប្រឆាំងនឹងគាត់”^៥ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ មិនឱ្យលោក អៀង សារី ចូលរួមដោយសុទ្ធចិត្ត និងមិនឱ្យគាត់ចូលរួមបានពេញលេញក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលជាសិទ្ធិដែលគាត់ត្រូវទទួលបានដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ មានកំហុសអង្គច្បាប់ដែលបណ្តាលឱ្យទៅជាមោឃៈភាព^៦ និងកំហុសអង្គច្បាប់ដែលបណ្តាលឱ្យសេចក្តីសម្រេចនោះមានភាពមិនយុត្តិធម៌^៧។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងសាទុក្ខភ្នាក់ងារ អាចដាក់បាន ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤(១) ។ ការដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យតម្លៃលើសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សាធារណជន និងភាគីដទៃទៀត ជាងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួម និងជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រព្រឹត្ត“កំហុសអង្គពិតប្រាកដ”ក្នុងការអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ប៉ះពាល់ដល់លោក អៀង សារី^៨។ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ គឺអាចប្តឹងសាទុក្ខភ្នាក់ងារបាន ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១០៤(១) ដោយសារតែនេះជាការរំលោភបំពានលើធនានុសិទ្ធិដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់លោក អៀង សារី។

៨ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នោះ គឺអាចប្តឹងសាទុក្ខភ្នាក់ងារបាន ដោយសារតែអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារី ដែលការរំលោភនេះបង្កើតបានជាការជ្រៀតជ្រែកដល់ដំណើរការយុត្តិធម៌

^៥ ប្រតិចារឹកថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦ សូមមើលផងដែរ ប្រតិចារឹកថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៨។ ដំណាក់កាលនៃការជំនុំជម្រះក្តីនេះ ពុំមែនជាកាលៈទេសៈដំបូងដែលលោក អៀង សារី បានឮបទចោទប្រឆាំងរូបគាត់នោះទេ។ គាត់ត្រូវបានជម្រាបអំពីបទចោទប្រឆាំងរូបគាត់នេះនៅមុនការចាប់ផ្តើមការជំនុំជម្រះក្តីនេះ គឺក្នុងសវនាការសាធារណៈជាច្រើន និងតាមរយៈការចេញដីកាដោះស្រាយ។ សូមមើលកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃសវនាការដេញដោល ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ C19 ទំព័រទី២ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជនត្រូវចោទ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារ D282 ទំព័រទី ៣-៥។ ដីកាដោះស្រាយ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D427 សវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារ E1/4.1 ទំព័រទី ១។

^៦ វិធាន ១០៤(១)(ក)

^៧ វិធាន ១០៤(១)(ខ)

^៨ វិធាន ១០៤ (១)

បណ្តឹងសាទុក្ខភ្នាក់ងាររបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

តុលាការ^៩។ ផ្ទុយទៅនឹងការបកស្រាយរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ^{១០} នៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក ឬកិច្ចព្រមព្រៀង ឬវិធានផ្ទៃក្នុង ពុំមានចែងអំពីបទប្បញ្ញត្តិណាមួយដែលហាមឃាត់ការ អនុវត្តវិធាន ៣៥ ប្រឆាំងនឹងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះទេ^{១១}។ អភ័យឯកសិទ្ធិដែលមានចែង ក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងកិច្ចព្រមព្រៀង^{១២} មិនមានមុខងាររារាំងភាពអាចទទួលយក បាននៃបណ្តឹងសាទុក្ខនេះទេ ដោយហេតុថា៖ ក. សំណើដែលបានលើកឡើងមិនស្នើឱ្យដាក់ ទណ្ឌកម្មជាការជួសជុលព្យាបាលកម្មឡើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែស្នើឱ្យកែប្រែកំហុសរបស់ចៅក្រម និង ខ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្តឹងបុគ្គលិកអន្តរជាតិ អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ ទោះបីជាគាត់ទទួល បានអភ័យឯកសិទ្ធិក្នុងដំណើរការច្បាប់ ដែលផ្តល់ឱ្យបុគ្គលិកអន្តរជាតិ អនុលោមតាមវិធាន ៤២ ថ្មី (២) (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និងមាត្រា ២០ (២) (ក) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង^{១៣}។

^៩ វិធាន ១០៤ (៤) (គ)

^{១០} សូមមើល សាលដីកាសម្រេចលើសំណើលោកអៀង សារី ស្នើសុំឱ្យអនុវត្តវិធាន៣៥ ដើម្បីដិតចិត្តលោកចៅក្រម Marcel Lemonde សំណុំរឿង០០២/០៧-១២-២០០៩ អ.វ.ត.ក/អ.ប.ជ ៥ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩ (សាលដីកា សម្រេច លើ បណ្តឹងដិតចិត្តលោកចៅក្រម Lemonde) កថាខណ្ឌ ១១ ១៤៖ “គ្មានយុត្តាធិការដែលត្រូវបានចែងសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះណា មួយរបស់ អ.វ.ត.ក ដើម្បីដោះស្រាយចំពោះបញ្ហានីយសម្រាប់ចៅក្រមណាមួយនៅ អ.វ.ត.ក ឡើយ...។ ដោយសារតែសំណើ នេះព្យាយាមសុំដិតចិត្តលោកចៅក្រម Lemonde ជាការដាក់ទណ្ឌកម្មទៅតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ផ្អែកទៅលើឥរិយាបថ របស់ចៅក្រមនៅក្នុងសំណុំរឿងរបស់គាត់ ដែលសហមេធាវីកំណត់ថាមានន័យថាជាការរំខានការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដូច្នេះសំណើ នេះមិនត្រូវបានទទួលយកទេ។

^{១១} ដោយពិចារណាទៅលើវិធាន ២១ វិធាន ៣៥ ត្រូវតែបែងចែកចេញពីវិធាន ៧៧ នៃវិធាននីតិវិធី និងភ័ស្តុតាងរបស់សាលាក្តី ICTY។ វិធាន ៧៧ របស់សាលាក្តី ICTY ពាក់ព័ន្ធនឹង“អំណាចដែលមានស្រាប់”របស់សាលាក្តីអន្តរជាតិក្នុងការ“ប្តឹងពីបទ ប្រមាថតុលាការ”ចំពោះជនណាដែលមានចេតនាពិតប្រាកដក្នុងការជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ខ្លឹមសារសាមញ្ញ និង ទូទៅនៃវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក បង្ហាញថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដែលអនុលោមតាមវិធាននេះ គឺមិន មែនអនុវត្តបានត្រឹមតែជនទាំងឡាយណាដែលត្រូវបានសង្ស័យថាប្រមាថតុលាការនោះប៉ុណ្ណោះទេ ដោយសារតែវិធាននេះពុំមាន និយាយអំពីប្រធានបទនេះ។ អំណាចដែលមានស្រាប់ណាមួយរបស់ អ.វ.ត.ក ក្នុងការស្វែងរកជនណាម្នាក់ដែលទទួលខុសត្រូវពី បទប្រមាថតុលាការ គឺជាអំណាចដាច់ដោយឡែកមួយ និងដាច់គ្នាពីអំណាចរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការស្វែងរកជនណាម្នាក់ដែល ទទួលខុសត្រូវចំពោះការជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការដោយមានចេតនាពិតប្រាកដ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

^{១២} ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ៤១ និង៤២ ថ្មី កិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ១៩ និង ២០

^{១៣} សូមមើល សំណុំរឿង 002/14-12-2009-ECCC/PTC (08)

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូឡ សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដាយដើម្បីបញ្ជូនក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

៩ ចៅក្រមអាចនឹងរំលោភលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដែលមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដោយពុំចាំបាច់ប្រព្រឹត្តិអំពើពុករលួយ ឬមានចេតនាទុច្ចរិត ពោលគឺមានភាពប្រឡាក់ប្រឡូសដោយភាពលម្អៀង ឬលេចឡើងនូវភាពលម្អៀង។ វាជាកំហុសឆ្គងមួយដែលសន្និដ្ឋានថា យុត្តាធិការដែលពិចារណាទៅលើឥរិយាបថរបស់ចៅក្រមនៅក្នុងសំណុំរឿងដែលខ្លួនដំណើរការ ត្រូវបានកំណត់ត្រឹមតែការអនុវត្តនូវការប្តឹងដិតចិត្ត¹⁴តាមវិធាន ៣៤ នោះ។ គេត្រូវបែងចែកឱ្យបានច្បាស់លាស់ បើមិនដូច្នោះទេការជំទាស់ដែលមានធម្មនុភាពទៅលើការរំលោភបំពានរបស់ចៅក្រមនៅក្នុងដំណាក់កាលបន្ទាន់បង្ខំ ត្រូវបានបដិសេធចោលភ្លាមៗ លើកលែងតែមានភស្តុតាង *បឋម* (prima facie) ពីអំពើពុករលួយ ឬការលម្អៀងជាក់ស្តែង ដូចជាការចាប់បានចៅក្រមកំពុងប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាក់ស្តែងដោយការទទួលសំណួរសួរកុំប៉ាន់ជាដើម។

១០ ការបកស្រាយវិធាន ៣៥ ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ប្រសិនបើត្រូវបានទទួលយក ផ្តល់ *អំណាចគ្មានដែនកំណត់* (carte blanche) ដល់ចៅក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការអនុវត្តមិនសមស្របដោយកម្រិតយ៉ាងតឹងរឹងដោយមានប្រសិទ្ធិភាពចំពោះសិទ្ធិដាក់បណ្តឹងបន្ទាន់បង្ខំរបស់ភាគី។ វិធាន ៣៥ មិនអាចបកស្រាយដូច្នោះបានឡើយ។ វិធាន ២១ តម្រូវឱ្យបកស្រាយវិធានទាំងអស់ឱ្យការពារផលប្រយោជន៍របស់លោកអៀង សារី និងដើម្បីធានាអំពីសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព ដែលជាលក្ខណៈពិសេសជាមូលដ្ឋានរបស់ អ.វ.ត.ក ដូចមានចែងក្នុងវិធាន ២១¹⁵។

¹⁴ មានន័យថា ក្នុងករណី និងនៅពេលដែលចៅក្រមមានផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬមានការពាក់ព័ន្ធដែលអាចបង្កើតឱ្យមានភាពលំអៀង ប្រៀបធៀបសាលដីកាសម្រេចលើចៅក្រម *Lemondé* កថាខណ្ឌ ១១

¹⁵ វិធាន ២១ (១) ក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ ចែងថា “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា វិធានផ្នែកសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជារដ្ឋបាល ទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជាទីផ្តល់ប្រយោជន៍របស់ជនសង្ស័យ ជនត្រូវចោទជនជាប់ចោទ និង ជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និង កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព ដោយគិតដល់លក្ខណៈពិសេសរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា និងកិច្ចព្រមព្រៀង។”

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូឡ សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដាយដើម្បីបញ្ជូនក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

១១ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា វិធាន ២១ “តម្រូវថាអង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវបកស្រាយឱ្យបានទូលំទូលាយនូវសិទ្ធិរបស់ ជនត្រូវចោទក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីធានាថា សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការកាត់ សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌ ត្រូវបានគាំពារក្នុងកាលៈទេសៈនេះ^{១៦}។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល គប្បីអនុវត្តការបកស្រាយបែបទូលាយអំពីសិទ្ធិក្នុងការប្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ។ ការបកស្រាយបែបនេះជាការសំខាន់ណាស់នៅក្នុងរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ននេះដោយសារអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខកខានមិនបានគាំពារសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយត្រឹមត្រូវ៖ ក) ការចូលរួម និងជួយការពារក្តីរបស់គាត់ ខ) សិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការ គ) សិទ្ធិកាត់ទោសដោយផ្អែកលើច្បាប់ និង ឃ) សិទ្ធិមិនត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅក្រោមវិធានការបង្ខំ ដែលមិនកម្រិតតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តែតម្រូវការចាំបាច់នៃដំណើរការនីតិវិធី និងមិនគោរពឱ្យបានពេញលេញនូវសេចក្តីថ្លែងថ្កុលជាមនុស្សរបស់គាត់។

១២ វិធាន ៣៥ អនុវត្តបានចំពោះ “ជនណាម្នាក់” ដែលជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនា និងដឹងជាមុន ទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ^{១៧}។ វិធាន ៣៥(១) មានរៀបរាប់អំពីបញ្ជីសកម្មភាពមិនលម្អិតមួយ ដែល

¹⁶ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលបានបដិសេធមិនទទួលយកការដាក់ឯកសារចម្លើយតបរបស់លោក អៀង សារី ទៅនឹងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន ៦៦ និងសេចក្តីសង្កេតបន្ថែម និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ឯកសារ D390/1/2/4 កថាខណ្ឌ ១៣។

¹⁷ វិធាន ៣៥ (១) ក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ ចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញអាចដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬ បញ្ជូនទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវជនណាម្នាក់ដែលជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនាពិតប្រាកដ ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ រួមទាំងបុគ្គលដែល... ” (បញ្ជាក់បន្ថែម)។ នៅតុលាការ ICTY, វិធាន ៧៧(ក) នៃវិធាននីតិវិធី និងភ័ស្តុតាង ក៏ចែងរៀបរាប់អំពីបញ្ជីសកម្មភាពយ៉ាងវែងដែលអាចជាការជ្រៀតទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការដែរ។ “បញ្ជីនៃអំពើនានាដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងវិធាន ៧៧(ក) (i)-(v) នៃវិធាននេះមិនមែនកម្រិតតែប៉ុណ្ណឹងទេ ដែលត្រឹមតែបង្ហាញឧទាហរណ៍នៃអំពើនានាដែលជ្រៀតជ្រែកទៅក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ”។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Milošević, សំណុំរឿងលេខ IT-02-54-Misc.5 និង IT-02-54-Misc.6, សេចក្តីសម្រេចលើការផ្តួចផ្តើមឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតទាក់ទិននឹងការប្រមាថតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១, កថាខណ្ឌ ១១ ដោយដកស្រង់ នៅក្នុងរឿងក្តីប្រឆាំងនឹង Florence Hartman, សំណុំរឿងលេខ IT-02-54-R77.5, សាលដីកាលើការចោទប្រកាន់ពីបទប្រមាថតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩, កថាខណ្ឌ ១៩; រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Aleksovski, សំណុំរឿងលេខ IT-95-14/1-AR77, សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ Anto Nobile ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានពីការប្រមាថតុលាការ, ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០១, កថាខណ្ឌ ៣៩។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋបាលតុលាការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

អាចបណ្តាលឱ្យជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានបំភ្លឺថា នៅពេលអនុវត្តធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងវិធាន ៣៥ ដើម្បីដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះការជ្រៀត ជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការបាន គឺលុះតាតែ “កាតព្វកិច្ច និងការរំលោភបំពានលើកាតព្វកិច្ច នោះ ត្រូវបានរកឃើញជាមុនសិន”^{១៨} ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានករណីយកិច្ចចំពោះជន ជាប់ចោទគ្រប់គ្នា ក្នុងការធានាឱ្យបានថាកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតុលាការប្រព្រឹត្តទៅដោយអនុលោម តាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់^{១៩} និងធានាឱ្យបាន នូវការជំនុំជម្រះក្តី ដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយមានការគោរពសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ^{២០} ។ កាតព្វកិច្ច នោះនឹងត្រូវគេរំលោភបំពាន ដោយសារតែការជ្រៀតជ្រែករបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដោយ ដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយចេតនា ទៅក្នុង “កិច្ចការដែលពាក់ព័ន្ធគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងមុខងារនៃ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតុលាការនៅចំពោះមុខសាលាក្តី”^{២១} ។

១៣ ការដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបដិសេធពាក្យសុំលះបង់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ដែលបាន សុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ និងការចាប់បង្ខំគាត់ឱ្យមានវត្តមានគ្រប់ពេលក្នុង ពេលសវនាការ ក្នុងខណៈពេលដែលគាត់គួរតែអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបានពីបន្ទប់ រង់ចាំ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិតជាបានរំលោភបំពានដោយដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយចេតនា លើកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការការពារសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ជាសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី និងសិទ្ធិជួយការពារក្តីរបស់គាត់ ព្រមទាំងសិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់ សវនាការ ដែលជាសិទ្ធិត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានដាក់ ទណ្ឌកម្មលើលោក អៀង សារី ដូចជាគាត់កំពុងអនុវត្តទោសដែលបានកំណត់រួចហើយ។ ការបង្ខំ ឱ្យគាត់មានវត្តមានជានិច្ចនៅក្នុងសាលសវនាការ ខណៈពេលដែលគាត់ទទួលបាននូវការឈឺចាប់

^{១៨} ដីកាស្តីពីសំណើរបស់ក្រុមសហមេធាវីការពារក្តីរបស់លោក អៀង សារី ស្នើសុំឱ្យដាក់ទណ្ឌកម្មលើសហព្រះរាជអាជ្ញា ចុះថ្ងៃ ទី ២៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ ឯកសារ D97/9/7 កថាខណ្ឌ ៨

^{១៩} កិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ១២ (២)

^{២០} ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ២៣ ថ្មី។ សូមមើលផងដែរ វិធាន ២១

^{២១} ព្រះរាជអាជ្ញា ទល់នឹង Milošević, IT-02-54-Misc.5 & IT-02-54-Misc.6 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការផ្តួចផ្តើមឱ្យមានកិច្ច ស៊ើបអង្កេតមួយទាក់ទងនឹងការប្រមាថតុលាការ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ១១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

យ៉ាងដំណំ និងរងទុក្ខវេទនា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកំណត់ទោសដោយខុសច្បាប់ ដែល ជាការរំលោភបំពានដល់គោលការណ៍គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង (*nulla poena sine lege*) ដែលជាគោលការណ៍មានចែងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមាត្រា១៥(១) នៃកាតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ។ សេចក្តីសម្រេច ដែលត្រូវបានជំទាស់ ក៏រំលោភផងដែរលើវិធាន ២១(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបានហាមឃាត់ វិធានការចាប់បង្ខំដែលមិនតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តែ តម្រូវការនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងដែលមិន បានគោរពដល់សេចក្តីថ្លែងថ្កុលរបស់មនុស្ស។

១៤ តាមការការពេញសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ជ្រៀតជ្រែកដោយដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយចេតនា ដល់សិទ្ធិដែលត្រូវបានធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ គឺសិទ្ធិទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយត្រឹមត្រូវ។ ប្រសិនបើគ្មានអន្តរាគមន៍ភ្លាមៗពីអង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូលនោះទេ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប្រហែលជានឹងបន្តជ្រៀតជ្រែកជាហូរហែ រហូតចំពោះសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយ ត្រឹមត្រូវដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះបណ្តឹងសាទុក្ខនៅគ្រប់ពេលក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុង សំណុំរឿង ០០២។ ដើម្បីធានាឱ្យបានថា ទៅថ្ងៃអនាគត ពិតជាគ្មានការរំលោភបំពានណាមួយ បន្ថែមទៀតទៅលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារី អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលគប្បីអនុវត្តយុត្តាធិការលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ហើយ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ត្រូវសម្រេចថាជាការជ្រៀតជ្រែកដោយបានដឹងច្បាស់ និងដឹង ជាមុន ចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ បណ្តឹងសាទុក្ខនេះអាច ទទួលយកបានជាបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ អនុលោមតាមវិធាន ១០៤ (៤) (ឃ)។

ខ) សំណើសុំឱ្យមានសវនាការផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ

១៥ ក្រុមសហមេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យមានសវនាការសាធារណៈ ដោយផ្ទាល់មាត់ ដើម្បីដោះស្រាយ បញ្ហានានាដែលបានលើកឡើងក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ វិធាន ១០៩(១) ចែងថា សវនាការលើ

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

បណ្តឹងសាទុក្ខ ត្រូវធ្វើឡើងជាសាធារណៈ^{២២}។ បណ្តឹងសាទុក្ខពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋបាលតុលាការ។ បញ្ហាដែលមានលើកឡើងក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ មិនមែនជាបញ្ហាសម្ងាត់នោះទេ។

IV. សាវតារ

១៦ នៅថ្ងៃទី ៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការជាសម្ងាត់ លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្លែងថា បន្ទាប់ពីការធ្វើវិសោធនកម្មវិធាន ៨១ (៥) នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គក្នុងខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ ជនជាប់ចោទអាចជ្រើសរើសចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាមរយៈការភ្ជាប់បណ្តាញវីដេអូ បានគ្រប់ពេល ក្នុងករណីមិនមានវត្តមានដោយផ្ទាល់ក្នុងបន្ទប់សវនាការ។ លោក និល ណុន បានបន្ថែមថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចចេញសេចក្តីបង្គាប់បន្ថែមឱ្យជនជាប់ចូលរួមតាមរយៈការភ្ជាប់បណ្តាញវីដេអូ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឱ្យមានផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌^{២៣}។

១៧ នៅព្រឹកថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ នៅក្នុងសវនាការបឋម លោក នួន ជា បានស្នើសុំ “អនុញ្ញាតចាកចេញពីសាលសវនាការ និងខ្ញុំនឹង...ត្រឡប់មកវិញប្រសិនបើចៅក្រមពិចារណាសំណើរបស់ខ្ញុំ ដែលត្រូវដាក់ពិភាក្សាដេញដោលគ្នានៅចំពោះមុខសាធារណជន ក្នុងសវនាការសាធារណៈ”^{២៤}។ ចៅក្រមប្រធាន និល ណុន ព្រមតាមសំណើនោះ ហើយលោក នួន ជា ត្រូវបាននាំទៅមន្ទីរឃុំឃាំងវិញ^{២៥}។ ចៅក្រមប្រធាន និល ណុន គូសបញ្ជាក់ថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបភាគីឱ្យបានជ្រាបថា បន្ទប់រង់ចាំទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្រោមសាលសវនាការនេះ ត្រូវបាន

^{២២} វិធាន ១០៩(១) ចែងថា៖ “សវនាការនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវធ្វើឡើងជាសាធារណៈ។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល អាចធ្វើសេចក្តីសម្រេចពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ដោយផ្អែកតែលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលដាក់ដោយភាគីតែប៉ុណ្ណោះ”។

^{២៣} ប្រតិចារឹកកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ (សម្ងាត់) ថ្ងៃទី៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/1.2 (ប្រតិចារឹកកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ) ទំព័រ ២១-២២។ សូមមើលផងដែរ ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ២៧-៤២

^{២៤} ប្រតិចារឹកនៃសវនាការបឋម ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/4.1 ទំព័រទី ១៧-១៨។

^{២៥} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ១៨។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូល សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃសវនាការ និងបានបដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដូរក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

បំពាក់ប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍ និងខ្សែទូរស័ព្ទដែលអាចទាក់ទងគ្នាដោយផ្ទាល់រវាងបន្ទប់រង់ចាំនីមួយៗ និងសាលសវនាការ។ ក្នុងពេលណាក៏បានក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការនេះ ជនជាប់ចោទអាចចូលរួម ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាមរយៈប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍នេះបាន ដោយមិនបាច់មានវត្តមានដោយ ផ្ទាល់នៅក្នុងសាលសវនាការ”^{២៦} ។

១៨ នៅព្រឹកថ្ងៃដដែល លោក ផាត់ ពៅស៊ាង សហមេធាវីជាតិរបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ បានស្នើ ថា៖ “ដោយសារបញ្ហាសុខភាពរបស់កូនក្តីខ្ញុំ ខ្ញុំសូមការអនុញ្ញាតដើម្បីឱ្យគាត់អាចត្រលប់ទៅកាន់ មន្ទីរឃុំឃាំងវិញ។ ដោយសារបញ្ហាសុខភាពនេះ គាត់នឹងមិនត្រឡប់មកកាន់សាលសវនាការរហូត ដល់ចប់សវនាការបឋម”^{២៧} ។ ចៅក្រមប្រធាន និង ណុន បានយល់ព្រមតាមសំណើ និងលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួនត្រឡប់ទៅមន្ទីរឃុំឃាំងវិញ^{២៨} ។ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ត្រឡប់ទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងវិញដូច្នោះ គឺលោកចៅក្រមប្រធាន និង ណុន បានទទួល ស្គាល់“សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការចូលរួម ឬមិនចូលរួមក្នុងសវនាការនេះ”^{២៩} ។ គាត់ក៏បាន បង្គាប់ឱ្យភ្ជាប់ឧបករណ៍សោតទស្សន៍ ភ្ជាប់មកសាលសវនាការ ដើម្បីឱ្យលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ អាចតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមន្ទីរឃុំឃាំងវិញបាន^{៣០} ។

១៩ នៅរសៀលថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ លោកចៅក្រមប្រធាន និង ណុន បានគូសបញ្ជាក់ថា “មុននឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅរសៀលនេះ អង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនចាប់ចោទ និងក្រុមសហមេធាវីរបស់គាត់ឱ្យបានជ្រាបថា អនុលោមតាមវិធាន ៨១(៣) (៤) និង (៥) ជន ជាប់ចោទតម្រូវឱ្យមានវត្តមានក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះនេះ”^{៣១} ។ ជាងនេះ

^{២៦} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៣៣-៣៤។
^{២៧} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៣៨។
^{២៨} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៣៩។
^{២៩} ដូចខាងលើ។
^{៣០} ដូចខាងលើ។
^{៣១} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៦២។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ទៅទៀត“នៅរៀងរាល់ថ្ងៃសវនាការ ជនជាប់ចោទត្រូវតែមានវត្តមាននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ជាមុនសិន មុននឹងបង្ហាញមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានការស្នើសុំចាកចេញពីសាលសវនាការ”^{៣២}។ លោកចៅក្រមប្រធាន និង ណុន ក៏បានគូសបញ្ជាក់ថា “ឧបករណ៍សោតទស្សន៍ត្រូវបានរៀបចំរួច ជាស្រេច ដើម្បីឱ្យជនជាប់ចោទអាចតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតាមមធ្យោបាយចូលរួមពី ចម្ងាយបានផងដែរ”^{៣៣}។

២០ ក្រោយពីលោកចៅក្រមប្រធាន និង ណុន មានប្រសាសន៍រួច លោក ស សូរ្យាន សហមេធាវីជាតិ របស់លោក ខៀវ សំផន បានថ្លែងថា៖

នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃសវនាការនេះ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំមានការនឿយហត់ និងខ្សោយកម្លាំង។ ដូច្នោះ យើងខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតពីអង្គជំនុំជម្រះដើម្បីឱ្យគាត់បានទៅបន្ទប់រង់ចាំនៅខាងក្រោម។ គាត់នឹងវិលត្រឡប់មកកាន់សាលសវនាការវិញនៅថ្ងៃស្អែក។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា ឥឡូវនេះ គាត់អាចអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំតំណាងការពារក្តីឱ្យគាត់នៅក្នុងសាលសវនាការនេះបាន និងថា កិច្ចដំណើរការក្នុងសាលសវនាការថ្ងៃនេះ គឺដើម្បីតែក្រុមមេធាវីការពារក្តីដទៃទៀត ប៉ុណ្ណោះ គឺមិនពាក់ព័ន្ធនឹងរូបគាត់នោះទេ ដូច្នោះគាត់សុំសម្រាកដើម្បីយកកម្លាំងទុក សម្រាប់វគ្គសវនាការនៅថ្ងៃស្អែកវិញ^{៣៤}។

២១ លោកចៅក្រមប្រធាន និង ណុន បានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនោះដូច្នោះថា៖

អង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់សំណើនោះ... និងបានកត់សម្គាល់មូលហេតុនៃសំណើ។ អង្គជំនុំជម្រះក៏កត់សម្គាល់អំពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ។ លោក ខៀវ សំផន មើលទៅមិនទំនងជាមានសុខភាពខ្សោយ ឬបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរនោះទេ។ ដូច្នោះហើយទើប

^{៣២} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៦៣។
^{៣៣} ដូចខាងលើ។
^{៣៤} ដូចខាងលើ ទំព័រ ៦៤។

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះដូរដើម្បីបញ្ជូនក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា គាត់ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ
នេះ^{៣៥} ។

២២ លោក Michael G. Karnavas សហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់លោក អៀង សារី បានលើកឡើងថា៖

ជាបឋម ខ្ញុំសូមគោរពលោកប្រធាន ជាទីគោរពខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ខ្ញុំយល់ឃើញថា នៅពេល
ណាជនជាប់ចោទ គិតថាខ្លួនគាត់មិនអាចមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការបាន និងមាន
បំណងសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែអនុញ្ញាត ។

...

យើងខ្ញុំសូមស្នើដោយក្តីគោរពថា អង្គជំនុំជម្រះកម្មវិធីចារណារឿងនេះឱ្យបានល្អិតល្អន់
ជាងនេះ ដ្បិតពួកគាត់គឺសុទ្ធតែជាមនុស្សវ័យចាស់។ បើយើងមើលពួកគាត់តែរូបរាងខាង
ក្រៅ គឺយើងពុំឃើញមានអ្វីជាបញ្ហានោះទេ ប៉ុន្តែពិសេសកូនក្តីរបស់ខ្ញុំ គាត់មានបញ្ហាក្នុង
ការអង្គុយ។ គាត់មិនអាចអង្គុយបានយូរទេ។ ដូចយើងឃើញស្រាប់ហើយ កន្លះម៉ោងម្តង
គាត់ក៏ត្រូវការទៅបន្ទប់ទឹក។ ការឱ្យគាត់នៅទីនេះដូច្នោះ គឺជាការឈឺចាប់ណាស់សម្រាប់
គាត់។ គាត់មិនអាចផ្តល់អារម្មណ៍បាន។ មែនទែនទៅ គឺគាត់មិនអាចជួយការពារក្តីរបស់
គាត់បានទេ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចអនុម័តនីតិវិធីមួយ ដែលខ្ញុំជឿ
ថាជាការវិវឌ្ឍបែបទំនើបមួយផ្នែកច្បាប់ គឺការដែលបង្កើតឱ្យមានជាបន្ទប់រង់ចាំដែលនៅ
ក្បែរនេះ ដើម្បីអាចឱ្យកូនក្តីចូលរួម និងមេធាវីអាចជួយកូនក្តីរបស់ខ្លួនបាន។

...

ការបង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមាន នៅពេលដែលគាត់មិនអាចមានវត្តមាន ឬមិនចង់មាន
វត្តមាននៅទីនេះ គឺមិនមែនជាដំណោះស្រាយមួយនោះទេ។ ដូចខ្ញុំបានជម្រាបបញ្ជាក់រួច
ហើយ ប្រសិនបើជនជាប់ចោទណាម្នាក់ គ្មានបំណងចូលរួម ឬអាចដោយសារមូលហេតុ
អ្វីក៏ដោយដែលជនជាប់ចោទជាអ្នកសម្រេចដោយខ្លួនឯង នោះអង្គជំនុំជម្រះមិនត្រូវដក
ហ្វូតសិទ្ធិនេះពីគាត់បាននោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការបង្ខំជនជាប់ចោទឱ្យមានវត្តមានក្នុង

^{៣៥} ដូចខាងលើ។

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

សាលសវនាការ នៅពេលដែលបញ្ហាសុខភាពរាងកាយរបស់គាត់មិនអនុញ្ញាត ឬនៅពេលដែលសុខភាពផ្លូវចិត្តគាត់មិនអាចឱ្យគាត់មានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការបាន ខ្ញុំសូមលើកឡើងដោយក្តីគោរពថា នេះគឺនាំឱ្យមានការរំលោភបំពានដល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងសិទ្ធិមនុស្សរបស់គាត់ហើយ។

...

ជម្រើសសម្រាប់ដោះស្រាយគឺមានតែអនុញ្ញាតឱ្យភាគីបញ្ចេញយោបល់ត្រូវស្រេចទៅលើបញ្ហានេះតែប៉ុណ្ណោះ... ប៉ុន្តែ ខ្ញុំជឿថា បើកូនក្តីណាម្នាក់មិនចង់មានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ គេមិនអាចចាប់បង្ខំគាត់ឱ្យមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការបាននោះទេ។ ហើយប្រសិនបើគាត់មិនអាចមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការបាន គេមិនគប្បីចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមាននោះទេ។ ហើយខ្ញុំជឿថា តាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអាចស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតក្នុងរឿងនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែជឿថា ការបង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ នៅពេលដែលគាត់បានសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់រួចហើយ មិនចំពោះគាត់ទទួលស្គាល់តុលាការ ឬមិនទទួលស្គាល់តុលាការនោះទេ គឺនៅពេលពួកគាត់លះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់ពួកគាត់រួចហើយ ពាក្យលះបង់សិទ្ធិនោះគឺជាអ្វីដែលគាត់ធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដូច្នេះគេមិនអាចរំលោភបំពានលើសិទ្ធិរបស់ពួកគាត់បាននោះទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថា ការចាប់បង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសវនាការ គឺជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស គឺនៅពេលដែលស្ថានភាពរបស់គាត់បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាគាត់មិនអាចមានវត្តមាននៅទីនេះបាន^{៣៦}។

២៣ លោក Andrew Cayley សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ បានលើកឡើងថា “មានគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានមួយដែលតម្រូវថាជនជាប់ចោទត្រូវតែមានវត្តមានក្នុងពេលជំនុំជម្រះ”^{៣៧}។ គាត់បន្តទៀតថា “ក្នុងករណីដែលជនជាប់ចោទ ពិតជាមិនអាចមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការក្នុងអំឡុងពេល

^{៣៦} ដូចខាងលើ ទំព័រទី ៦៥-៦៧ ៦៩-៧០។

^{៣៧} ដូចខាងលើ ទំព័រ ៧១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូល សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះដូរអន្តរកាលក្នុងការទទួលបានការជម្រះការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមែន ប្រសិនបើតុលាការត្រូវអនុញ្ញាតតាមសំណើនោះ តុលាការត្រូវតែដឹង ឱ្យច្បាស់ជាមុនសិន ថាតើមូលហេតុអ្វីដែលនាំឱ្យបុគ្គលនោះមិនអាចមានវត្តមានបាន”^{៣៨} ។

២៤ លោកចៅក្រម Lavergne បានបញ្ជាក់ថា “ក្នុងករណីជនជាប់ចោទ បដិសេធមិនបង្ហាញខ្លួន គាត់ អាចលះបង់សិទ្ធិក្នុងការមានវត្តមាននៅទីនេះ និងអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួនធ្វើ តំណាង ប៉ុន្តែត្រូវបង្ហាញចេតនាថាមិនបង្ហាញខ្លួន”^{៣៩} ។ លើសពីនេះទៅទៀត “អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ចង់ដឹងមុនពេលចាប់ផ្តើមសវនាការជារៀងរាល់ថា...ប្រសិនបើជនជាប់ចោទណា មួយមានបំណងបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះដែរឬទេ” អនុលោមតាមវិធាន៨១ (៤)^{៤០} ។ លោកចៅក្រម Lavergne បានបន្តថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវដឹងពីសុខភាព ឬបញ្ហា ផ្លូវចិត្តដទៃទៀតដែលជនជាប់ចោទមិនអាចបង្ហាញខ្លួន និងមានបំណងចូលរួមពីចម្ងាយ អនុលោម តាមវិធាន ៨១ (៥)^{៤១} ។

២៥ លោកស្រី Elisabeth Simoneau-Fort សហមេធាវីអន្តរជាតិនាំមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បាន លើកឡើងថា “ត្រូវគោរពសិទ្ធិទាំងអស់ តាមលទ្ធភាពអាចធ្វើបាន នេះជាបញ្ហានៃការគោរពសិទ្ធិ ជនរងគ្រោះ និងសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី...ហើយបើអាចធ្វើបាន ពួកគាត់ចង់ឃើញជន ជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងអំឡុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងនេះ”^{៤២} ។”

^{៣៨} ដូចខាងលើ ទំព័រ ៧២។

^{៣៩} ដូចជើងទំព័រខាងលើ លោកចៅក្រម Lavergne បានបញ្ជាក់ថាគាត់យោងលើវិធាន ៨១ (៤) នៅពេលគាត់ពិភាក្សាអំពី សិទ្ធិមិនបង្ហាញខ្លួនក្នុងសាលសវនាការ សូមមើល ជើងទំព័រខាងលើទំព័រ ៧៦។

^{៤០} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៧៥

^{៤១} ដូចជើងទំព័រខាងលើ

^{៤២} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៧៨

បណ្តឹងសាលាក្តីរបស់លោក អេវ៉ូល សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

២៦ បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សា និងជាការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំចាកចេញពីសាលសវនាការរបស់លោក អៀង សារី លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានសម្រេចថា “ការបង្ហាញនូវ មូលហេតុ និងស្ថានភាពជំងឺ និងសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទរូបនោះ មានបញ្ហាពិតប្រាកដដែល អាចឱ្យតុលាការជឿបាន។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះ យល់ព្រមអនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី ទៅ សម្រាកនៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្រោមដែលបានរៀបចំរួចជាស្រេចសម្រាប់ដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ តាមប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍^{៤៣}”។ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា “អង្គជំនុំជម្រះសូមបញ្ជាក់សាជាថ្មីម្តងទៀតថា ចំពោះជនជាប់ចោទទាំងអស់ អង្គជំនុំជម្រះ តម្រូវ ឱ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំមកបន្ទប់សវនាការជារៀងរាល់ព្រឹកសម្រាប់ថ្ងៃនីមួយៗ។ ចំណែកឯ បញ្ហាផ្សេងៗដែលអាចកើតឡើងក្នុងថ្ងៃនីមួយៗនោះ អង្គជំនុំជម្រះនឹងពិនិត្យទៅលើសំណើ ជាក់ស្តែងករណីនីមួយៗ នឹងសម្រេចតាមទៅស្ថានភាពជាក់ស្តែងថាតើអនុញ្ញាត ឬមិន អនុញ្ញាត^{៤៤}”។

២៧ កាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ លោក នួន ជា បានស្នើសុំត្រឡប់មកបន្ទប់ឃុំឃាំងវិញ ដោយសារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មិនទាក់ទងនឹងគាត់^{៤៥}។ ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និល ណុន បានផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ត្រឡប់ទៅមន្ទីរឃុំឃាំងគាត់វិញ ដោយបញ្ជាក់ថា “នេះជាសិទ្ធិ របស់ជនជាប់ចោទ...អនុញ្ញាតឱ្យលោកដកខ្លួនថយចេញពីដំណើរការសវនាការនេះទៅកាន់មន្ទីរឃុំ ឃាំងវិញ^{៤៦}”។ បន្ទាប់មកទៀត មេធាវីជាតិការពារក្តីលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ សុំអនុញ្ញាតឱ្យកូនក្តី “ទៅមន្ទីរឃុំឃាំងវិញដោយសារគាត់មិនសូវស្រួលក្នុងខ្លួន^{៤៧}”។ លោក និល ណុន ប្រធានអង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ត្រឡប់ទៅមន្ទីរឃុំឃាំងវិញ “ដោយសារមានមូលហេតុ

^{៤៣} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៧៨-៧៩
^{៤៤} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៧៩
^{៤៥} ប្រតិចារិកសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/5.1 ទំព័រ ១-២
^{៤៦} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ២
^{៤៧} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៨៣

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានឥទ្ធិពលនៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃសវនាការ និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះដូរអង្គបុគ្គលក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

សមស្រប” ហើយក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យលោកអៀង សារី ត្រឡប់មកមន្ទីរឃុំឃាំងវិញ “សភាពរូប រាងកាយរបស់គាត់គឺមានស្ថានភាពមានបញ្ហា ហើយម្យ៉ាងទៀតជនជាប់ចោទអៀង សារី បាន អង្គុយយូរក្នុងសាលសវនាការនេះ^{៤៨}”។

២៨ កាលពីថ្ងៃទី ១១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី បានដាក់ការកត់សម្គាល់របស់ខ្លួន។ ការកត់សម្គាល់នេះត្រូវបានដាក់ដើម្បីបញ្ជាក់ថា នៅក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិ បោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ ក្នុងករណីគាត់ធ្វើដោយដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដោយដឹង ច្បាស់ និងដោយឥតមន្ទិលសង្ស័យ ហើយគាត់តំណាងដោយមេធាវីការពារ។ ការកត់សម្គាល់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីជាប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ និងជួយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។

២៩ កាលពីថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញា បានឆ្លើយតបទៅនឹងការកត់សម្គាល់ របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ដោយបានលើកឡើងថា៖

វត្តមានផ្ទាល់របស់ជនជាប់ចោទនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ ជា កាតព្វកិច្ចមួយក្រោមច្បាប់កម្ពុជាដែលស្របគ្នានឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ដោយមានការលើក លែងជាក់លាក់ខ្លះប៉ុណ្ណោះ។ ទន្ទឹមនេះ អៀង សារី មានកាតព្វកិច្ចផ្លូវច្បាប់ចូលរួមដោយ ផ្ទាល់ដោយខ្លួនឯងក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។...អង្គជំនុំជម្រះអាចប្រើធានាសិទ្ធិ របស់ខ្លួនបង្គាប់ឱ្យ អៀងសារី ត្រូវបង្ហាញវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី ប៉ុន្តែ ការប្រើប្រាស់កម្លាំងសាធារណៈ ដើម្បីចាប់បង្ខំវត្តមានរបស់គាត់ នៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលមានការបដិសេធជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីចូលរួមដោយផ្ទាល់ អាច កម្រិតក្នុងលក្ខណៈមួយដែលមិនមានសមាមាត្រនឹងគ្នាដល់សិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួល បាននូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់គាត់។...អង្គជំនុំជម្រះអាចប្រើប្រាស់ធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បី

^{៤៨} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ៨៤

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយដឹងមុនក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ទទួលយកការលះបង់សិទ្ធិធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយជនជាប់ចោទ ក្នុងការមាន
វត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ ប៉ុន្តែអាចធ្វើដូច្នោះបានរៀបរយតែ៖

- (ក) ជាដំបូង បានធ្វើការផ្តោតផ្តែងអំពីកាតព្វកិច្ចត្រូវបានវត្តមានដោយផ្ទាល់ និងផល
ប្រយោជន៍ផ្នែកច្បាប់ដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់សម្រេចថាតើការ
បោះបង់សិទ្ធិនោះគឺពិតជាផលប្រយោជន៍នៃយុត្តិធម៌ទេ ។
- (ខ) លើកលែងតែជនជាប់ចោទបានបំពេញកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និង
មានមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ជាយុត្តិកម្មសម្រាប់អវត្តមានរបស់គាត់ពីកិច្ចដំណើរការ
នីតិវិធីសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនីមួយៗនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលអាចរាប់
បញ្ចូលទាំង ការបដិសេធមិនចូលរួមរបស់គាត់។ និង
- (គ) ជនជាប់ចោទអាចទទួលបានការព្រមានដោយផ្ទាល់ថា អង្គជំនុំជម្រះរំពឹងទុកថា ជន
ជាប់ចោទនឹងចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងថាអវត្តមានរបស់ខ្លួនពី
សវនាការជំនុំជម្រះក្រោយមកនឹងមិនមែនជាទុក្ខករណ៍សម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ
ទេ^{៤៩} ។

៣០ កាលពីថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
បានផ្តោតក្នុងអំឡុងសវនាការស្តីពីសម្បទារបស់លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងការចូលរួមសវនាការ
ថា៖

ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ភាគី និងសាធារណជន ជនជាប់ចោទទាំងអស់ រួមទាំង លោក
អៀង សារី ផង នឹងត្រូវកោះហៅឱ្យចូលខ្លួន និងត្រូវនាំខ្លួនមកតុលាការ នៅមុនពេល

^{៤៩} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងការកត់សម្គាល់របស់ អៀង សារី ស្តីអំពីថាតើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អាច
ចាប់បង្ខំជនជាប់ចោទឱ្យមានវត្តមានក្នុងតុលាការដែរឬទេ ថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E130/2 កថាខណ្ឌ ២។
**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

ចាប់ផ្តើមសវនាការនីមួយៗ។ ពេលមកដល់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ជនជាប់ចោទ
អៀង សារី មានសិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការចូលរួមក្នុងសវនាការ ហើយគាត់មិន
អាចត្រូវបានបង្ខំឱ្យស្ថិតនៅក្នុងសាលសវនាការទេ^{៥០} ។

៣១ កាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចេញអនុស្សរណៈធ្វើជូនភាគី
ទាំងអស់ក្នុងសំណុំរឿង០០២ បញ្ជាក់ពីការកាត់សម្គាល់របស់លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំ
ជម្រះសាលាដំបូងនៅថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០១១ និងបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា៖

អង្គជំនុំជម្រះនឹង ... កោះហៅជនជាប់ចោទទាំងអស់ឱ្យមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខ
អង្គជំនុំជម្រះនៅមុនពេលចាប់ផ្តើមសវនាការក្នុងថ្ងៃនីមួយៗនៃសំណុំរឿងលេខ ០០២។

នៅពេលជនជាប់ចោទណាម្នាក់បោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ជនជាប់
ចោទរូបនោះអាចត្រឡប់ទៅបន្ទប់រង់ចាំស្ថិតនៅក្រោមបន្ទប់សវនាការដែលមានឧបករណ៍
សោតទស្សន៍សម្រួលដល់ការទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួន និង
ចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបាន។ នៅគ្រប់ករណីបែបនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីត្រូវ
ប្រគល់ជូនអង្គជំនុំជម្រះភ្លាមៗនូវលិខិតលះបង់សិទ្ធិមិនចូលរួមសវនាការ ដោយមាន
ហត្ថលេខាយ៉ាងច្បាស់របស់ជនជាប់ចោទ។

អង្គជំនុំជម្រះអាចបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ប្រសិនបើ
អង្គជំនុំជម្រះយល់ថាចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីការពារ

^{៥០} ប្រតិចារិកសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/2.1 ទំព័រ ១៣៦-១៣៧

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

នូវសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ឬមួយវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទមានសារៈសំខាន់ធ្វើឱ្យ
សវនាការប្រព្រឹត្តទៅដោយប្រសិទ្ធិភាព^{៥១} ។

៣២ កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក លោកអាង ឧត្តម
មេធាវីជាតិការពារលោក អៀង សារី ស្នើថា “ដោយសារលោក អៀង សារី មានបញ្ហាឈឺចង្កេះ
ឆ្អឹងខ្លាំងទ្រាំទ្រអង្គុយនៅទីនេះលែងបាន អញ្ជឹងសូមលោកប្រធានមេត្តាអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចុះទៅតាម
ដានសវនាការនៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្រោម។ ហើយខ្ញុំបានសូមអនុញ្ញាតនេះគឺមួយថ្ងៃពេញតែម្តង
សម្រាប់ថ្ងៃស្ងៅលនរដែរ^{៥២} ។” លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានឆ្លើយតប
ថា៖

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថាបញ្ហានៃសវនាការនៅពេលនេះគឺការធ្វើសេចក្តីសន្និ
ដ្ឋានសង្ខេបពីបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ។ ហើយដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ជន
ជាប់ចោទ វត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទនាពេលនេះ មានសារៈសំខាន់ធ្វើឱ្យសវនាការ
ប្រព្រឹត្តទៅប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព។ ម្យ៉ាងទៀតដើម្បីបង្ហាញភាគី និងសាធារណៈជន
ឱ្យដឹងច្បាស់ ជនជាប់ចោទពិតជាបានស្តាប់នូវបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងខ្លួនពិតប្រាកដ
មែន។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះ បដិសេធនូវសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ ដែលស្នើមិន
ចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅក្នុងសវនាការនេះដោយមានបំណងទៅបន្តដំណើរការសវនាការពី
ចម្ងាយតាមប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍^{៥៣} ។

៣៣ កាលពីថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ លោក Michael G. Karnavas បានថ្លែងថា៖

^{៥១} អនុស្សាវរណៈរបស់លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ធ្វើជូនភាគីទាំងក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ៖ ចម្លើយតប
របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅនឹង “ការកត់សម្គាល់” របស់ជនជាប់ចោទ អៀង សារី ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១
(ឯកសារ លេខ E130/3) (“អនុស្សាវរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”)

^{៥២} ប្រតិចារឹកនៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E1/13.1 ទំព័រ ៣៦

^{៥៣} ដូចជើងទំព័រខាងលើ

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃជម្រក និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

សូមអធ្យាស្រ័យ លោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម។ ពីម្សិលមិញគឺថាសូមលើកពី ម្សិលមិញម្តងហើយ ថ្ងៃនេះម្តងទៀត ដែលថាកូនក្តីរបស់ខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភដែលថា រំលោភទៅដល់សិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិរបស់គាត់ដោយបង្ខំគាត់ឱ្យចូលរួមនៅក្នុងសវនាការនេះ គាត់ឈឺក្បាលពេលមួយរសៀលពីម្សិលមិញ គាត់ដោះប្រដាប់ស្តាប់ចេញ គាត់មិនអាច ស្តាប់ គាត់មានការឈឺចាប់ គាត់បានសុំបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាន ប៉ុន្តែលោកនៅបង្ខំឱ្យ គាត់នៅទីនេះ ដោយអះអាងថាវាជាផ្នែកដ៏សំខាន់ដែលមិនអាចខ្វះបាននៃដំណើរការ នីតិវិធី។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក មិនមែនជាភស្តុតាងឡើយ មិនដែល ហើយនឹងមិនត្រូវបានអនុវត្ត ជាការបញ្ជាក់ភស្តុតាងឡើយ ប៉ុន្តែប្រហែលជាគ្រាន់តែសេចក្តីថ្លែងការណ៍បើកដែលជាការ ដើរតួសម្តែងតែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះវាមិនមែនជាផ្នែកសំខាន់ដែលមិនអាចខ្វះបាននៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធីឡើយ ហើយអ្វីដែលមិនអាចខ្វះបានគឺសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទទាំងអស់ ក៏ដូចជាសិទ្ធិរបស់ភាគីទាំងអស់ដូច្នោះដែរ។

លោក អៀង សារី មានបំណងចូលរួម ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចចូលរួមបាន ប្រសិនណាគាត់មិនអាចស្តាប់បានអំពីដំណើរការនីតិវិធី គាត់សូមទៅស្តាប់នៅ ជាន់ខាងក្រោម។

គាត់មានឆន្ទៈធ្វើដូច្នោះ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានបង្ខំឱ្យនៅទីនេះ ហើយគាត់បានយកកាស ស្តាប់ចេញពីត្រចៀករបស់គាត់។ បើគាត់ស្តាប់មិនបាន ហើយបង្ខំឱ្យគាត់ធ្វើដូច្នោះ នោះជាការបង្ខំឱ្យគាត់ចូលរួមនៅក្នុងសវនាការមួយ ដែលជាសវនាការដោយបង្ខំ និងសវនាការដែលគួរឱ្យអៀនខ្មាស់។ វត្តមានរបស់គាត់នៅទីនេះក្លាយទៅជាការ ចំអក គាត់មិនអាចចូលរួម ហើយគាត់មិនអាចណែនាំទៅមេធាវីគាត់ទេ។

ដូច្នោះ ខ្ញុំសូមសំណូមពរដល់លោកប្រធានជាមួយសហការីរបស់ខ្ញុំនេះ គឺសូមឱ្យសម្រេចទៅលើបញ្ហានេះឈានទៅដល់ការសម្រេចមួយ ដោយថាបើធ្វើដូច្នោះវាចោទបញ្ហាដែលបន្តទៅទៀត។ បើសិនជាលោកចង់ឱ្យពិភពលោកមើលថាតុលាការនេះជាតុលាការគំរូ ហើយថាតុលាការនឹងនាំមកនូវយុត្តិធម៌ ដូចដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងកាលពីម្សិលមិញ ដោយលើកឡើងពីពាក្យរបស់ដែកសាន់ ខ្ញុំសូមសំណូមពរថាយើងប្រឹងប្រែងឱ្យដំណើរការនីតិវិធីដំណើរការទៅបានល្អ និងធ្វើឱ្យជនជាប់ចោទអាចចូលរួមក្នុងការការពារក្តី។ មិនមានសវនាការអន្តរជាតិនៅតុលាការអន្តរជាតិណាមួយដែលបង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការនោះទេ ដូចជាតុលាការនៅអតីតយូហ្គោស្លាវី រវ៉ាន់ដាតុលាការសម្រាប់ប្រទេសសៀរ៉ាឡេអ៊ូន ឡេបាណន់ ឬក៏ដោយតុលាការអាយ.ស៊ី.ស៊ី។

យើងធ្វើការកត់សម្គាល់ដោយសារយើងមានការព្រួយបារម្ភថា ចៅក្រមខ្លះមិនបានដឹងឱ្យច្បាស់ ឬយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសិទ្ធិទទួលបានការកាត់សេចក្តីដោយយុត្តិធម៌សម្រាប់ជនជាប់ចោទនោះ ដោយសិទ្ធិមួយក្នុងចំណោមសិទ្ធិទាំងនោះគឺការលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាន ដូច្នោះហើយបានយើងស្នើដូច្នោះនោះ។

ហេតុដូច្នោះ បានយើងខ្ញុំសំណើទទួលបានសុំទៅដល់លោកប្រធានដោយក្តីគោរពបំផុតថាសូមឱ្យលោកប្រធានមេត្តាពិចារណា ឬក៏ពិចារណាឡើងវិញនូវសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចុះទៅជាន់ក្រោមសម្រាកស្តាប់ដំណើរការនីតិវិធី ដើម្បីឱ្យគាត់អាចណែនាំ និងប្រាប់មេធាវីរបស់គាត់។ គាត់មិនមែនដកខ្លួនពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទេ គាត់ចូលរួម ហើយគាត់មានបំណងចូលរួម។ សូមអនុញ្ញាតគាត់ឱ្យចូលរួម ដោយធានាទៅដល់ការគោរពសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់គាត់^{៥៤} ។

^{៥៤} ប្រតិចារឹកនៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E1/14.1 ទំព័រ ១-៣ (តួសបញ្ជាក់បន្ថែម) **បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូឡ ហារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

៣៤ លោក និល ណុន ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានថ្លែងថា៖

អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បញ្ហាដំណើរការសវនាការនាពេលនេះ គឺជាការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានសង្ខេបអំពីការចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ និងដើម្បីបង្ហាញដល់ភាគី និងសាធារណៈជនទាំងអស់ឱ្យបានដឹងកាន់តែច្បាស់ថាជនជាប់ចោទពិតជាបានស្តាប់ និងបានដឹងនូវបទចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹងខ្លួនគាត់។ ហេតុដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចបដិសេធនូវសំណើសុំរបស់ជនជាប់ចោទតម្រូវឱ្យជនជាប់ចោទនៅក្នុងសាលសវនាការនោះ ដើម្បីតាមដានសវនាការជាបន្ត^{៥៥} ។

V. ទស្សនករណ៍ និងច្បាប់

៣៥ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក និងកិច្ចព្រមព្រៀម តម្រូវឱ្យអនុវត្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីស្របតាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់^{៥៦} ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ត្រូវធានាឱ្យមានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងត្រូវការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីប្រកបដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារី^{៥៧} ។ ដូចបានបង្ហាញនៅខាងលើ សិទ្ធិទាំងនេះរួមមាន សិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងសិទ្ធិទទួលបានជំនួយសម្រាប់ការការពារក្តី និងសិទ្ធិក្នុងការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និងកិច្ចព្រមព្រៀម ក៏មានដាក់បញ្ចូលគោលការណ៍មិន

^{៥៥} ដូចជើងទ័ពខាងលើ ទំព័រ៨

^{៥៦} មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៣៣ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និងមាត្រា ១៣ (១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀម

^{៥៧} មាត្រា ៣៣ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត មាត្រា ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀម វិធាន ២១នៃវិធានផ្ទៃក្នុង
**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

មានទោសប្រសិនបើគ្មានច្បាប់ចែង (*nulla poena sine leg*) ផងដែរ^{៥៨}។ យោងតាមគោលការណ៍នេះ លោកអៀង សារី អាចរងនូវទណ្ឌកម្មតាមផ្លូវច្បាប់ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់តែប៉ុណ្ណោះ^{៥៩}។ វិធាន ២១ (២) ក៏ចែងថា “វិធានការចាប់បង្ខំទាំងឡាយណា ចំពោះបុគ្គលណាម្នាក់ [លោក អៀង សារី] ត្រូវ...ត្រូវតែកម្រិតតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តែ តម្រូវការនៃដំណើរការនីតិវិធីដោយសមមាត្រទៅនឹងកម្រិតធ្ងន់ធ្ងរនៃបទល្មើសដែលចោទប្រកាន់ និងដោយសេចក្តីផ្តើមរបស់មនុស្សជាតិឱ្យមានពេញលេញ”។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើកាតព្វកិច្ចទាំងនេះ និងបានរំលោភលើសិទ្ធិរបស់លោកអៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដោយបានធ្វើឱ្យគាត់មានការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយដោយមិនមានសំអាងហេតុសមស្រប ដែលអាចនិយាយបានជាការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរូបគាត់ និងមិនយកចិត្តទុកដាក់ពីការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការរបស់គាត់ និងបង្ខំឱ្យគាត់បន្តនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ក្នុងពេលដែលគាត់ឈឺចាប់ខ្លាំងរាងកាយ និងមិនស្រួលខ្លួន ជាជាងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់រង់ចាំដែលមានរៀបចំឧបករណ៍សោតទស្សន៍។

^{៥៨} មាត្រា ៣១ នៃដ្ឋធម្មនុញ្ញ មាត្រា ៣៣ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និងមាត្រា ១៣ (១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលដាក់បញ្ចូលក្នុងមាត្រា ១៥ (១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ៖ “គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវជាប់ពិន្ទុពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌចំពោះអំពើ ឬការខកខានណាមួយដែលមិនបានចាត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ស្របតាមច្បាប់ជាតិ ឬច្បាប់អន្តរជាតិក្នុងខណៈពេលប្រព្រឹត្តនោះឡើយ។ ដូចគ្នានេះ មិនត្រូវដាក់ទោសឱ្យធ្ងន់ជាងទោសដែលអនុវត្តក្នុងអំឡុងពេលប្រព្រឹត្តបទល្មើសឡើយ។ ប្រសិនបើក្រោយការប្រព្រឹត្តបទល្មើសហើយ ច្បាប់បានបញ្ជាឱ្យមានការដាក់ទោសស្រាលជាងមុនជនល្មើស ត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការដាក់ទោសស្រាលជាងនេះ”។ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)

^{៥៩} សូមមើល រឿងក្តី *Baskaya & Okçuoğlu* តទល់នឹង *Turkey*, Eur. Ct. H. R. App. Nos. 23536/94 & 24408/94 ថ្ងៃទី៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថខណ្ឌ ៣៦។ សូមមើលផងដែរ *Shahram Dana, Beyond Retroactivity to Realizing Justice: A Theory on the Principle Of Legality in International Criminal Law Sentencing*, 99(4) JOURNAL OF CRIMINAL LAW & CRIMINOLOGY, 857, 868 (2009): “មាត្រា៧ [នៃ ECHR] មានដាក់បញ្ចូលគោលការណ៍ដែលថាមានតែច្បាប់ប៉ុណ្ណោះដែលអាចកំណត់បទឧក្រិដ្ឋ និងចែងពីទោសបញ្ជាតិ (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) ព្រមទាំងដាក់បញ្ចូលគោលការណ៍ដែលថាច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌមិនត្រូវបកស្រាយឱ្យទូលំទូលាយដែលបង្កអន្តរាយដល់ជនជាប់ចោទឡើយ តួយ៉ាងការបកស្រាយដែលមានលក្ខណៈពន្យល់ប្រៀបធៀប (*analogy*) ឡើយ។ តាមរយៈគោលការណ៍ទាំងនេះ មាត្រានេះក៏ចែងថាបទល្មើស និងទោសបញ្ជាតិ ត្រូវចែងឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុងច្បាប់”។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ្រូ ហ្វេលី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

**ក. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មានការគាត់ច្រឡំលើទង្វើរបស់លោកសិទ្ធិជាថ្នាក់
របស់លោកអៀង សារី ក្នុងការចូលរួម និងជួយក្នុងការការពារក្តីរបស់គាត់**

៣៦ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនបានលើកឡើងពីឯកសារសំអាងផ្លូវច្បាប់ឡើយក្នុងការបង្ហាញឱ្យ
លោកអៀង សារី បន្តនៅក្នុងសាលសវនាការស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ដើម្បីឱ្យសាធារណៈជន
និងភាគី អាចមើលឃើញថា គាត់កំពុងស្តាប់បទចោទប្រឆាំងនឹងគាត់^{៦០}។ សេចក្តីបង្ហាញនេះ
មិនមានមូលដ្ឋានសំអាងឡើយ។ ដូចត្រូវបានធានានៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក កិច្ច
ព្រមព្រៀង និងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ លោកអៀង សារី មានសិទ្ធិ
ជាមូលដ្ឋានចូលរួមដោយមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ ឬទាំងអស់
ប្រឆាំងនឹងគាត់។ លោកអៀង សារី ត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យចូលរួមដោយមានប្រសិទ្ធភាពក្នុង
កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយសារគាត់ត្រូវបានបង្ខំឱ្យនៅក្នុងសាលសវនាការ នៅពេលដែល
ការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយ និងអាការៈមិនស្រួលរបស់គាត់ ប៉ះពាល់ដល់បញ្ហាស្មារតីរបស់គាត់។
អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានរំលោភសិទ្ធិរបស់លោកអៀង សារី ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការ
នីតិវិធី និងសិទ្ធិក្នុងការជួយ ដល់ការការពារក្តីរបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ជាសិទ្ធិមួយដែលត្រូវបានធានា
យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងក្របខណ្ឌច្បាប់នៃអ.វ.ត.ក។

៣៧ សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ក្នុងនោះមានការធានានូវសិទ្ធិជា
អប្បបរមាមួយចំនួន៖ ក. មានពេលវេលា និងលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបចំការពារខ្លួន^{៦១} ខ. ទាក់
ទងជាមួយមេធាវីរបស់ខ្លួនដែលជ្រើសរើសដោយខ្លួនឯង^{៦២} និង គ. ត្រូវជំនុំជម្រះដោយមានវត្តមាន

^{៦០} ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦ និងប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៨
^{៦១} មាត្រា ៣៥ (ថ្មី)នៃច្បាប់ស្តីពីបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ១៣ (១)នៃកិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ១៤ (៣) (ខ)នៃ កតិកាសញ្ញា
អន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ
^{៦២} មាត្រា ៣៥ (ថ្មី)នៃច្បាប់ស្តីពីបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤ (៣) (ខ)នៃ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ
និងនយោបាយ

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះដូរមនុស្សក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

របស់ជនសង្ស័យ និងការពារខ្លួនដោយខ្លួនឯង^{៦៣}។ ដើម្បីឱ្យលោក អៀង សារី អនុវត្តសិទ្ធិចូលរួម
របស់គាត់ដោយមានប្រសិទ្ធិភាព គាត់ចាំបាច់ត្រូវ “មានសម្បទារាងកាយ និងបញ្ញាស្មារតីក្នុងការ
ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌប្រឆាំងនឹងគាត់”^{៦៤}។ ក្នុងរឿងក្តី *Standford v. United
Kingdom* ទាក់ទងនឹងជនជាប់ចោទមួយរូបដែលមិនអាចស្តាប់សក្ខីកម្មរបស់ជនរងគ្រោះមួយរូប
បាន តុលាការ សិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប^{៦៥} បានសម្រេចថា សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទចូលរួមដោយប្រសិទ្ធិ
ភាពក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី រួមមាន “សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសវនាការ [និង] សិទ្ធិស្តាប់ និងតាម
ដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”^{៦៦}។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលគួរអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្រនេះ
នៅពេលពិភាក្សាសម្រេចទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។

^{៦៣} មាត្រា ៣៥ (ថ្មី)នៃច្បាប់ស្តីពីបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤ (៣) (ឃ)នៃ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ
និងនយោបាយ

^{៦៤} ក្នុងរឿងក្តី *Mielke តទល់នឹងប្រទេសអាល្លឺម៉ង់* គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប ៣០០៤៧/៩៦ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ
១៩៩៦ ទំព័រ ២៧-២៨។ *សូមមើលផងដែរ* សេចក្តីសម្រេចលើសម្បទារបស់អៀង ធីវិទ្ធក្នុងការចូលរួមសវនាការ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ
វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E138 កថាខណ្ឌ ២៧។ ក្នុងរឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង *Strugar* IT-01-42-T
សេចក្តីសម្រេចលើ បណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តីឱ្យបញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី (សេចក្តីសម្រេច *Strugar*) ថ្ងៃទី ២៦ ខែ
ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៤ កថាខណ្ឌ ៣០។

^{៦៥} យុត្តិសាស្ត្រនៃគណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប ជាប្រភពមួយនៃសិទ្ធិអំណាចដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងអនុវត្ត
នៅអ.វ.ត.ក។ *សូមមើល ឧទាហរណ៍* ចម្លើយតបរួមរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត Marcel Lemonde ទៅនឹងបណ្តឹង
ដីតចិត្ត ដែលត្រូវបាន ធ្វើក្នុងនាម អៀង សារី និងខៀវ សំផន ថ្ងៃទី ៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ ERN: 00399405-0039416
ដីកាសម្រេចស្តីពីសិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីទាក់ទងនឹងការបកប្រែ ថ្ងៃទី ៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ A190 n. 5, 7, 13។

^{៦៦} ក្នុងរឿងក្តី *Standford តទល់នឹង* ចក្រភពអង់គ្លេស គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប 16757/90 ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ
១៩៩៤ កថាខណ្ឌ ២៦ *សូមមើលផងដែរ* រឿងក្តី *Colozza តទល់នឹង* ប្រទេសអ៊ីតាលី គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប
19024/80 ថ្ងៃទី ១២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨៥ កថាខណ្ឌ ២៧ “ទោះជាមិនមានការលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងមាត្រា ៦(១)នៃ
ECHR] កម្មវត្ថុ និងគោលបំណងនៃមាត្រានោះ បង្ហាញថាជនដែល “ត្រូវបានចោទពីបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុង
សវនាការ”។ *Mbenge តទល់នឹង Zaire* លិខិតទំនាក់ទំនង គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ លេខ
១៦/១៩៧៧ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៣ (“លិខិតទំនាក់ទំនង *Mbenge*”) កថាខណ្ឌ ១៤១៖ “យោងតាមមាត្រា ១៤ (៣)នៃ
[ICCPR] ជនគ្រប់រូប មានសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយមានវត្តមានរបស់ខ្លួន និងការពារខ្លួនដោយផ្ទាល់ខ្លួនឯង ឬ
តាមរយៈជំនួយការច្បាប់”។

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះដូរជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

៣៨ ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី លោកអៀង សារី ចាំបាច់ត្រូវមានវត្តមានដោយមានបញ្ជាស្មារតីគ្រប់គ្រាន់។ “វត្តមាន” មិនមានន័យថា “គ្រាន់តែជាន់វត្តមានដោយផ្ទាល់” របស់លោក អៀង សារី នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងប៉ុណ្ណោះឡើយ^{៦៧}។ ក្នុងរឿងក្តី *Strugar* អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ICTY បានសម្រេចស្តីពីលក្ខខណ្ឌនៃវត្តមានក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី “គឺត្រូវបានមើលឃើញថាជាការធានារួមវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទ ដែលមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ជួយអង្គជំនុំជម្រះដោយបង្ហាញនូវការការពាររបស់ខ្លួន^{៦៨}”។ ជាការសមហេតុផល ដើម្បីជួយក្នុងការបង្ហាញការការពារក្តីរបស់គាត់ លោកអៀង សារី ចាំបាច់ ត្រូវអាចតាមដានដំណើរការនីតិវិធី និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសហមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់ បាន។ ដើម្បីប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសហមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់ លោកអៀង សារី ចាំបាច់ ត្រូវមាន “សម្បទាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជូនយោបល់ដល់មេធាវីរបស់គាត់ដោយមានប្រសិទ្ធិភាព...^{៦៩}”។ យោងតាមគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ “មិនត្រូវបានគោរពនៅពេលដែល...ជនជាប់ចោទ...មិនអាចជូនយោបល់ឱ្យ មេធាវីការពារក្តីគាត់បានសមស្របឡើយ^{៧០}”។

៣៩ លោកអៀង សារី មានវត្តមានដោយផ្ទាល់ ដោយសារត្រូវបានបង្ខំឱ្យនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនោះក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែស្ថានភាពសុខភាពរបស់លោកអៀង សារី រារាំងមិនឱ្យគាត់មានបញ្ជាស្មារតីគ្រប់ពេលក្នុងអំឡុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឡើយ។ លោកអៀង សារី មិនអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរ

^{៦៧} សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី *Strugar* កថាខណ្ឌ ៣២

^{៦៨} ដូចជើងទំព័រខាងលើ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)

^{៦៩} ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ ៣២ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា *កូវ៉ាសេវិច Kovačević*, IT-01-42/2-I ឯកសារសាធារណៈអំពីសេចក្តីសម្រេចស្តីពីសម្បទាជនជាប់ចោទក្នុងការចូលរួមធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងចូលរួមក្នុងសវនាការ ថ្ងៃទី ១២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦ កថាខណ្ឌ ២៣។

^{៧០} ក្នុងលិខិតទំនាក់ទំនងក្នុងរឿងក្តី *Wolf v. Panama* លេខ 289/1988 ទស្សនៈរបស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស មាត្រាទី៥ កថាខណ្ឌ ៤ នៃពិធីសាស្ត្រចិត្តសង្គមសាស្ត្រជាប់នឹងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ មាត្រា៥ ថ្ងៃទី ៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩២ CCPR/C/44/D/289/1988 កថាខណ្ឌ ៦.៦។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងការសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ការនីតិវិធីដោយមានប្រសិទ្ធិភាព ឬជួយក្នុងការការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនឯងឡើយ នៅពេល ត្រូវបានបង្ខំឱ្យនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ។ អ្វីដែលមិនល្អជាងនេះទៀតនោះ ការបង្ខំឱ្យគាត់បន្តស្ថិត នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ អង្គជំនុំជម្រះប្រចុយប្រថានធ្វើឱ្យបញ្ហាសុខភាពរបស់គាត់ដែលមានការ កត់ត្រាច្បាស់លាស់ កាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ ធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខុមាលភាពរាងកាយទាំង ស្រុង និងប៉ះពាល់ដល់អាយុជីវិតរបស់គាត់ផងដែរ^{៧១} ។

៤០ សហមេធាវីបានជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងហើយថា “(ទោះជាបានដឹងហើយថា) លោក អៀង សារី មានបញ្ហាឈឺចង្កេះឆ្អឹងខ្នងមិនអាចទ្រាំទ្រអង្គុយនៅទីនេះបានគ្រប់ពេល^{៧២} អញ្ចឹង “គាត់មិនអាចស្តាប់ គាត់ឈឺក្បាល គាត់...មានបំណងចូលរួម ប៉ុន្តែមិនអាចចូលរួមបាន។ ប្រសិនណាគាត់មិនអាចស្តាប់បានអំពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី គាត់សុំស្តាប់នៅជាន់ខាងក្រោម^{៧៣} ។ ការផ្ទេរនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីលទ្ធផលនៃភាគវិនិច្ឆ័យរបស់លោកសាស្ត្រាចារ្យ John Campbell អ្នក ជំនាញព្យាបាលរោគមនុស្សចាស់ដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យធ្វើភាគ វិនិច្ឆ័យលោក អៀងសារី ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌវេជ្ជសាស្ត្រមួយចំនួន^{៧៤} ។ លោកសាស្ត្រាចារ្យ John Campbell ផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យពិនិត្យមើលអាការៈឈឺចាប់រាងកាយ ឬភាពមិនស្រួល ដោយ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំងដែលមានឧបករណ៍ និងបរិក្ខារពិសេស។ ការអនុវត្តបែបនេះ អាចឱ្យគាត់ចូលរួមបានពេញលេញក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី^{៧៥} ។ អ.វ.ត.ក (ដោយមានជំនួយពី ម្ចាស់ជំនួយអន្តរជាតិ) បានបំពាក់ឧបករណ៍នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំង ជាពិសេសដើម្បីអនុវត្ត អនុសាសន៍របស់លោកសាស្ត្រាចារ្យ John Campbell និងជួយសម្រួលដល់ជនជាប់ចោទដែល

^{៧១} សហមេធាវីការពារក្តី ជម្រុញឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឱ្យអ្នកជំនាញចូលរួមក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញនូវប្រវត្តិសុខភាព របស់លោកអៀង សារី

^{៧២} ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦

^{៧៣} ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ១-៣

^{៧៤} របាយការណ៍របស់ Campbell កថាខណ្ឌ ១២ ១៧ និង២២

^{៧៥} ដូចជើងទំព័រខាងលើ កថាខណ្ឌ ៣០

បណ្តឹងសាលាក្តីរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

មានវ័យជរា ដើម្បីឱ្យជនជាប់ចោទអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីចម្ងាយ។ អ.វ.ត.ក បានរៀបចំកៅអីទម្រេតខ្លួន^{៧៦} ឧបករណ៍សោតទស្សន៍ និងភ្ជាប់ខ្សែទូរស័ព្ទក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំងដើម្បី ទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមករវាង លោកអៀង សារី និងសាលសវនាការ^{៧៧}។ ឧបករណ៍បរិក្ខារទាំង នេះត្រូវបានរៀបចំ និងដំឡើងដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដោយពិចារណាពីសិទ្ធិ និងតម្រូវការរបស់ ជនជាប់ចោទក្នុងសំណុំរឿង ០០២។

៤១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបដិសេធដោយមានមិនអនុវត្តតាមលទ្ធផល និងអនុសាសន៍របស់ អ្នកជំនាញដែលខ្លួនបានចាត់តាំងដោយផ្ទាល់ឡើយ ដែលផ្តល់យោបល់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង គប្បីអនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់ឃុំឃាំងដែល មានរៀបចំឧបករណ៍ជាពិសេស។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបង្ខំឱ្យលោក អៀង សារី មាន វត្តមានដោយផ្ទាល់ក្នុងសាលសវនាការ ទាំងចេតនា និងដោយដឹងជាមុនយ៉ាងច្បាស់ថា គាត់មិន មានបញ្ហាស្មារតីចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅពេលនោះទេ។ វាជាការរារាំងមិនឱ្យលោក អៀង សារី អនុវត្តសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់គាត់ដើម្បីចូលរួម និងជួយក្នុងការការពារក្តីរបស់គាត់ ហើយជាការរំលោភលើរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និង វិធានផ្ទៃក្នុង^{៧៨}។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ

^{៧៦} សារអេឡិចត្រូនិកពី Matteo Crippa ទីប្រឹក្សាផ្នែកច្បាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ធ្វើជូន Tanya Pettay អ្នកពិគ្រោះ យោបល់ផ្នែកច្បាប់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី យោង៖ ធ្វើបន្ត៖ ការអនុវត្តរបាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រធ្វើឡើង ដោយអ្នកជំនាញ “កៅអីទម្រេតខ្លួន” សម្រាប់លោក អៀង សារី ថ្ងៃទី ៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១។

^{៧៧} ប្រតិចារិកនៃសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E1/4.1 ទំព័រ ៦៣ អនុស្សរណៈ អន្តការិយាល័យពី John Downard អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកសោតទស្សន៍ នៃផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ ធ្វើជូន Rupert Abbott ប្រធានស្តីទីអង្គភាពគាំពារការពារក្តី យោង៖ បច្ចុប្បន្នភាពស្តីពីឧបករណ៍សម្រាប់ការចូលរួមតាមប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍ (Videoconference) ថ្ងៃទី ៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ ។ នៅក្រោយឆាក៖ បន្ទប់ឃុំឃាំង សូមមើល <http://www.eccc.gov.kh/en/articles/behind-scenes-holding-cells>

^{៧៨} មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា មាត្រា ៣៣ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និងមាត្រា ១៣ (១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃជម្រក និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

តាមរយៈការរារាំងដោយបានដឹងច្បាស់ជាមុន និងដោយចេតនានូវការអនុវត្តសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាននៃការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារី។

ខ. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានកាន់ច្រឡំលើអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ បានរំលោភបំពានធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន និងជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ដោយមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ

១. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានកាន់ច្រឡំលើអង្គច្បាប់ដោយមិនអើពើចំពោះការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការរបស់លោក អៀង សារី

៤២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បដិសេធមិនទទួលការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការរបស់លោក អៀង សារី ទោះជាគាត់មានមេធាវីរបស់គាត់ធ្វើតំណាងក៏ដោយ^{៧៩}។ លោក អៀង សារី មិនបានស្នើបោះបង់សិទ្ធិចូលរួមក្នុងសវនាការឡើយ (ក៏ប៉ុន្តែក្រុមមេធាវីការពារក្តីស្នើឡើងថា ជនជាប់ចោទអាចបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងករណីគាត់មានមេធាវីធ្វើតំណាង^{៨០})។ គាត់គ្រាន់តែមានបំណងចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់រង់ចាំ ដែលមានរៀបចំឧបករណ៍ជាពិសេស។

៤៣ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក និង ICCPR (ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា) ទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការជំនុំជម្រះដោយមានវត្តមានរបស់គាត់^{៨១}។ វិធាន ៨១ វិធាននីតិវិធីអន្តរជាតិ យុត្តិសាស្ត្រ និងការអនុវត្ត ចែងថាលោក អៀង សារី អាចបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការដោយស្ម័គ្រចិត្ត បើសិនជាគាត់មានមេធាវីធ្វើតំណាង។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទទួលស្គាល់ (មុនពេលផ្លាស់ប្តូរមតិ

^{៧៩} ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦ ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៨

^{៨០} សូមមើល សេចក្តីសង្កេត កថាខណ្ឌ ១៥

^{៨១} មាត្រា ៣៥ ថ្មី (ឃ) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ១៤ (៣) (ឃ) នៃ ICCPR

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

យោបល់ទាំងស្រុង របស់ខ្លួន) ថា លោក អៀង សារី “មានសិទ្ធិបោះបង់សិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការ ចូលរួមនៅក្នុងសវនាការ... មិនអាច បង្ខំឱ្យស្ថិតនៅក្នុងសាលសវនាការទេ”^{៨២}។ អង្គជំនុំជម្រះក៏ បានផ្ដេងថា “នៅពេលជន ជាប់ចោទណាម្នាក់លះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការ ជនជាប់ ចោទរូបនោះ អាចត្រឡប់ ទៅបន្ទប់រង់ចាំស្ថិតនៅក្រោមបន្ទប់សវនាការដែលមានឧបករណ៍សោត ទស្សន៍ សម្រួលដល់ការ ទំនាក់ទំនងជាមួយក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់ខ្លួន និងចូលរួមដំណើរការ នីតិវិធីបាន”^{៨៣}។ លោក អៀង សារី បានអនុវត្តទាំងស្រុងតាមការលើកឡើងនេះ។ គាត់បានអនុវត្ត ការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ ដែលមិនចាំបាច់បង្ខំខ្លួនឯងឱ្យមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់ សវនាការឡើយ។ ការភាន់ច្រឡំលើអង្គច្បាប់ដោយអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង បានរំលោភសិទ្ធិ តាមនីតិវិធីរបស់លោកអៀង សារី ក្នុងការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាន ក្នុងសាលសវនាការ ហើយ ការអនុវត្តដូច្នោះជាការរំលោភសិទ្ធិដែលត្រូវបានការពារដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិដាច់ខាតក្នុងការ ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងជួយក្នុងការការពារក្តីគាត់។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ជ្រៀតជ្រែកកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមរយៈការរារាំងដោយបានដឹងច្បាស់ជាមុន និង ដោយចេតនានូវការអនុវត្តសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាននៃការជំនុំជម្រះ ក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់លោក អៀង សារី។

ក. អនុលោមតាមការអនុវត្តជាអន្តរជាតិ លោកអៀង សារី អាចបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេល សវនាការ

៤៤ វិធាននីតិវិធីអន្តរជាតិ យុត្តិសាស្ត្រ និងការអនុវត្ត កំណត់ថា លោក អៀង សារី មិនត្រូវបានតម្រូវ ឱ្យបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេលសវនាការ ប្រសិនបើគាត់បោះបង់សិទ្ធិចូលរួមក្នុងសវនាការដោយចេតនា ស្ម័គ្រចិត្ត និងពិតប្រាកដ ហើយគាត់មានមេធាវីការពារក្តីធ្វើជាតំណាង។ ទោះបីជាមាត្រា ៣០០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចែងថា “ជនជាប់ចោទត្រូវបង្ហាញខ្លួននៅ

^{៨២} ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ E1/12.1 ទំព័រ ១៣៦-១៣៧

^{៨៣} អនុស្សាវរណៈអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទំព័រ ២។ សូមមើលផងដែរ ប្រតិចារឹកកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ ទំព័រទី ២១-២២
**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
 បដិសេធសិទ្ធិរបស់លោកអៀងសារីមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
 បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

ពេលសវនាការរបស់តុលាការដោយផ្ទាល់^{៨៤} ក៏មាត្រា ៣៣៣ ចែងថា តុលាការអាចបន្តកិច្ច
 ដំណើរការនីតិវិធី ទោះបីជនជាប់ចោទអវត្តមានក៏ដោយ។ បើទោះជាក្នុងច្បាប់ជាតិមួយចំនួន
 ជនជាប់ចោទអាចត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេលសវនាការ ប៉ុន្តែនៅ អ.វ.ត.ក វាមិន
 កំណត់បែបនេះទេ។ បើសិនជាមិនមានភាពច្បាស់លាស់ក្នុងការបកស្រាយ ឬក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធី
 ដែលមានស្រាប់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចស្នើសុំគោលការណ៍ណែនាំពីវិធាននីតិវិធីនានាក្នុង
 កម្រិតអន្តរជាតិ^{៨៥} ។ បើសិនជានៅតែមានភាពមិនច្បាស់លាស់បន្ទាប់ពីអនុវត្តវិធាននៃការបក
 ស្រាយច្បាប់ Civil Law នោះត្រូវអនុវត្តការបកស្រាយណាមួយដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ច្រើនបំផុត
 ដល់ជនជាប់ចោទ^{៨៦} ។

^{៨៤} សូមមើល ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌប្រទេសបារាំង មាត្រា ៣១៩ និង ៣២០ ។ រឿងក្តី Lala តទល់នឹងប្រទេសហូឡង់
 គណៈកម្មាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប លេខ 14861/89 កថាខណ្ឌ ១៤ (យោង ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌប្រទេសហូឡង់ ផ្នែក ២៧២)។
 សូមមើល រឿងក្តី R តទល់នឹង O'Boyle (1991) Cr. App. R. 202, 208. ប្រៀបធៀប U.S. Fed. R. Crim. ទំព័រ ៤៣ ដែល
 អនុញ្ញាតឱ្យបោះបង់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការបង្ហាញខ្លួន។ បន្ទាប់ពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង ជនជាប់ចោទ អាចអវត្តមាន
 ដោយស្ម័គ្រចិត្តបន្ទាប់ពីសវនាការចាប់ផ្តើម។

^{៨៥} សូមមើល មាត្រា ៣៣ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក។ សូមមើល ឧទាហរណ៍ សាលក្រម សំណុំរឿងកាំង
 ហ្គេកអ៊ាវ ហៅ ឌុច 001/18-07 2007/អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ស.ដ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០១០ E188 កថាខណ្ឌ ៣៥។ សេចក្តី
 សម្រេចលើសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ (ឯកសារលេខ E51/3, E82, E88 និង
 E92) ថ្ងៃទី ៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E116 កថាខណ្ឌ ១៨។ សេចក្តីសម្រេចលើអញ្ញត្រកម្មរបស់នួន ជា ពាក់ព័ន្ធ
 នឹងការចោទប្រកាន់ពីចរិតលក្ខណៈផ្ទុយគ្នានៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អ.វ.ត.ក ទៅនឹងច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ E51/4 សេចក្តីសម្រេច
 លើបណ្តឹងរបស់លោក អៀង សារី ដែលប្តឹងដិតចិត្តចំពោះលោកចៅក្រម និល ណុន និងសំណើពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ថ្ងៃទី ២៨ ខែ
 មករា ឆ្នាំ ២០១១ E5/3 កថាខណ្ឌ ៣, ៦, ៧។

^{៨៦} សូមមើល រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា, មាត្រា ៣៨៖ “វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ”; សេចក្តីសម្រេចលើ
 បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមរបស់ ខៀវ សំផន ស្តីពីសំណើសុំដោះលែងជាបន្ទាន់, ចុះថ្ងៃទី ៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១, ឯកសារលេខ
 E50/3/1/4, កថាខណ្ឌ ៣១៖ “ចំពោះគោលការណ៍វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ អាចអនុវត្តបានចំពោះ
 ស្ថានភាពលំបាកនៃអត្តស័យច្បាប់ គោលការណ៍នេះត្រូវបានកម្រិតត្រឹមតែភាពមន្ទិលសង្ស័យដែលនៅតែមានក្រោយការបក
 ស្រាយ។ ហេតុដូច្នេះ គោលការណ៍វិមតិសង្ស័យត្រូវបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទត្រូវតែអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ចំពោះភាព
 មន្ទិលសង្ស័យអំពីខ្លឹមសារនៃបទដ្ឋានគតិយុត្តិដែលនៅតែមានក្រោយការអនុវត្តនូវវិធាននៃការបកស្រាយតាមប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល
 ដោយពិចារណាលើពាក្យពេចន៍នៃបទប្បញ្ញត្តិ ការដាក់បញ្ចូលក្នុងប្រព័ន្ធ រួមមានការជាប់ទាក់ទិនទៅនឹងគោលការណ៍សំខាន់ៗ
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃប្រព័ន្ធគ្រឹក្រង និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដាយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

៤៥ ក្នុងរឿងក្តី *Delalić et al.* អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ICTY ទទួលស្គាល់ថា សិទ្ធិមានវត្តមាន ក្នុងពេលសវនាការ ជាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ “អាស្រ័យហេតុនេះ មិនមានផ្នែកណាមួយនៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី អាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយគ្មានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទឡើយ បើសិនជាគាត់ មិនបោះបង់សិទ្ធិរបស់គាត់ និងអនុញ្ញាតឱ្យ [មេធាវីការពារក្តី] របស់គាត់ធ្វើជាតំណាង^{៨៧}”។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ក្នុងរឿងក្តី *Nahimana* អង្គជំនុំជម្រះសាលាខ្លួនរណ៍នៃតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ អន្តរជាតិសម្រាប់ប្រទេសរ្វ៉ង់ដា (ICTR) សម្រេចថា “ទោះជាយ៉ាងណា សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តី ដោយមានវត្តមានរបស់ខ្លួន មានចែងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិដែល [មិន]...រារាំងអ្នកទទួលបានសិទ្ធិនោះក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនោះឡើយ”^{៨៨}។

៤៦ នៅ ICTR និងតុលាការពិសេសសម្រាប់ប្រទេសសេរ៉ាលីអូន បើសិនជាជនជាប់ចោទ បដិសេធមិនបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេលសវនាការនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទេ អង្គជំនុំជម្រះ អាចបង្គាប់ឱ្យបន្តសវនាការដោយគ្មានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទ ឱ្យតែ៖ ក. ជនជាប់ចោទបាន បង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង ខ. ជនជាប់ចោទទទួលបានដំណឹងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងតម្រូវ

ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ និងគោលបំណងនៃគោលការណ៍នេះ”។ *សូមមើលផងដែរ* លក្ខន្តិកៈតុលាការ ICC, មាត្រា ២២៖ “១. គ្មាន ជនណាម្នាក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌទេ លើកលែងតែ ការប្រព្រឹត្តនោះបង្កបង្កើតនៅពេលកើតឡើងនូវបទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌដែលស្ថិតក្នុងយុត្តាធិការតុលាការ។ ២.និយមន័យនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវតែបកស្រាយអធិប្បាយឱ្យល្អិត ហើយ មិនត្រូវពង្រីកវិសាលភាព ដោយការពន្យល់ប្រៀបធៀប (analogy) ឡើយ។ នៅក្នុងករណីមានវិមតិសង្ស័យ ការកំណត់និយម ន័យនោះត្រូវបានបកស្រាយជាប្រយោជន៍ដល់ជនកំពុងត្រូវរងការស៊ើបអង្កេត ត្រូវនាំយកមកជំនុំជម្រះ ឬត្រូវបានសម្រេចឱ្យ មានពិរុទ្ធភាព។ ៣.មាត្រានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ការស្វែងរកវិកលក្ខណៈនៃការប្រព្រឹត្តណាមួយ ដែលមានលក្ខណៈជា បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ ឯករាជ្ជច្បាប់លក្ខន្តិកៈនេះឡើយ”។

^{៨៧} រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Delalić និងអ្នកដទៃ* IT-96-21-T ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ទំព័រ ៨៩៧៣

^{៨៨} រឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Nahimana និងអ្នកដទៃ* ICTR-99-52-A សាលក្រម ថ្ងៃទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧

(សាលដីការរឿងក្តី *Nahimana*) កថាខណ្ឌ ១០៧។ *សូមមើលផងដែរ* លិខិតទំនាក់ទំនង *Mbenge* កថាខណ្ឌ ១៤.១។
**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ៉ូឡ សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
 បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
 បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

ឱ្យគាត់មានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ និង គ. ជនជាប់ចោទត្រូវបានតំណាងដោយមេធាវី^{៨៩}។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃ ICTR បានសម្រេចថា ការបោះបង់សិទ្ធិរបស់ជនណាម្នាក់ក្នុងការ មានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ អាចធ្វើបានដោយតុលាការ ឬយ៉ាងច្បាស់ ប៉ុន្តែ “ត្រូវធ្វើឡើង ដោយ “គ្មានការបង្ខិតបង្ខំ និងជាក់លាក់ច្បាស់លាស់”^{៩០}។ ការបោះបង់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ម្នាក់ ត្រូវបង្ហាញថា គាត់ដឹងអំពី ក. ទីកន្លែង និងកាលបរិច្ឆេទនៃសវនាការ ខ. បទចោទប្រឆាំងរូប គាត់ គ. សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ ឃ. កាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ដែលត្រូវបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេល ជំនុំជម្រះ និង ង. ផលវិបាកនៃការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ^{៩១}។ ក្នុងករណីនេះ លោក អៀង សារី ត្រូវបានកោះហៅដោយសមស្របឱ្យបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក^{៩២}។ លោក អៀង សារី ទទួលបានការជូន ដំណឹងក្នុងអំឡុងពេលសវនាការពេលមុនៗអំពីបទចោទប្រឆាំងរូបគាត់^{៩៣} និងដឹងអំពីផលវិបាក នៃការបោះបង់សិទ្ធិមិនមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ។ នេះជាសិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់របស់លោក អៀង សារី ក្នុងការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការ។

^{៨៩} វិធាននីតិវិធី និងកស្តតាងរបស់ ICTR កថាខណ្ឌ ៨២ សួន។ វិធាន ៦០ នៃ វិធាននីតិវិធី និងកស្តតាងរបស់ SCSL។ សូមមើលផងដែរ សាលាក្តីពិសេសសម្រាប់លក្ខន្តិកៈប្រទេសលីបង់ មាត្រា ២២ (១) (ក)។

^{៩០} សាលដីការឿងក្តី Nahimana កថាខណ្ឌ ១០៩។ សូមមើលផងដែរ លិខិតទំនាក់ទំនង n. 213 ដកស្រង់ឿងក្តី Battisti តទល់នឹង ប្រទេសបារាំង គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប 28769/05 ថ្ងៃទី ១២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦។

^{៩១} សាលដីការឿងក្តី Nahimana កថាខណ្ឌ ១០៩។ សូមមើលផងដែរ លិខិតទំនាក់ទំនង Mbenge កថាខណ្ឌ ១៤.១។

^{៩២} ដីកាកោះហៅ - ជនជាប់ចោទ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ E131/7

^{៩៣} កំណត់ហេតុនៃកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារលេខ C19 ។ កំណត់ហេតុសួរចម្លើយជន ជាប់ចោទ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារលេខ D282 ទំព័រ ៣-៥ សវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ E1/4.1 ទំព័រ ១។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដីដីប្រទេសកម្ពុជាការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

៤៧ ទោះបីជាលោក អៀង សារី បោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងពេលសវនាការក៏ដោយ សិទ្ធិរបស់គាត់នៅតែត្រូវបានការពារដោយសហមេធាវីរបស់គាត់ដែលមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ^{៥៤}។ សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានការពារពីមេធាវី ជាការធានាក្នុងកម្រិតអប្បបរមាក្នុងការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌^{៥៥}។ សហមេធាវីការពារក្តីលោក អៀង សារី មានកាតព្វកិច្ចការពារក្តីដោយប្រឹងប្រែង និងយកចិត្តទុកដាក់ និង “ការពារក្តីដោយសកម្មដើម្បីជាប្រយោជន៍ច្រើនបំផុតដល់ក្រុនក្តីរបស់ខ្លួន”^{៥៦}។ វាមិនចាំបាច់លើកឡើងឡើយដែលមេធាវីការពារក្តីពិតជាបានផ្តល់នូវការការពារក្តីយ៉ាងស្មោះត្រង់ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី^{៥៧}។ បើសិនលោក អៀង សារី

^{៥៤} សូមមើល សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់លោក អៀង សារី ដែលប្តឹងដិតចិត្តចំពោះលោកចៅក្រម និល ណុន និងសំណើពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E5/3 កថាខណ្ឌ ២ ទាក់ទិនកាតព្វកិច្ចនៃការយកចិត្តទុកដាក់ហ្មត់ចត់។

^{៥៥} មាត្រា ១៤ (៣) (ឃ) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី Van Geyselghem តទល់នឹង ប្រទេសបែលហ្សិក គណៈកម្មការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប លេខ 26103/95 ថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ៣៤។

^{៥៦} សូមមើល រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Barayagwiza, ICTR-97-19-T សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តីដើម្បីដកខ្លួនចេញ ថ្ងៃទី ២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ កថាខណ្ឌ ២១។ សូមមើលផង សាលដីការរឿងក្តី Nahimana កថាខណ្ឌ ១០៩ “ នៅពេលដែលជនជាប់ចោទ ...ធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយស្ម័គ្រចិត្តមិនមានវត្តមាននៅពេលសវនាការ វាជាប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ក្នុងការតែងតាំងមេធាវីរបស់គាត់ ជាពិសេស ធានាឱ្យបានការអនុវត្តដោយប្រសិទ្ធភាពនូវសិទ្ធិដទៃទៀត ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ នៃលក្ខន្តិកៈ [សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌] ” ។ ក្នុងរឿងក្តី Tadić អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ICTY ក៏បានផ្តេងថាគោលបំណងនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈ ICTY ទាក់ទងនឹងសិទ្ធិមួយចំនួនរបស់ជនជាប់ចោទនោះគឺថា “ជនជាប់ចោទ គប្បីប្រឹងប្រែងអនុវត្តឱ្យបានសមស្របក្នុងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិរបស់ខ្លួន”។ ភស្តុតាងឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ (INTERNATIONAL CRIMINAL EVIDENCE 306) ដោយ JUDGE RICHARD MAY & MARIEKE WIERDA, INTERNATIONAL CRIMINAL EVIDENCE (បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Transnational Publishers Inc. ឆ្នាំ ២០០២) ពិភាក្សាអំពីរឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Tadić, IT-94-1-A សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងម្ចាស់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឱ្យពន្យារការដាក់កម្រិតពេលវេលា និងការទទួលយកភស្តុតាងបន្ថែម ថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៨។

^{៥៧} ចន្លោះពីថ្ងៃទី ១២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ រហូតដល់ថ្ងៃទី ២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១១ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សារណាក្នុងនាមលោក អៀង សារី ជាអប្បបរមាចំនួន ៣៥៥។ មេធាវីការពារក្តីក៏បានបង្កើតគេហទំព័រមួយ (<https://sites.google.com/site/iengsarydefence/>) ដើម្បីធានាពីតម្លាភាពជាអតិបរមា។ សូមមើលផងដែរ ឧទាហរណ៍ អនុស្សាវរណៈពីអ្នកស្រី Nisha Valabhji មន្ត្រីទទួលបន្ទុកអង្គការគាំពារការពារក្តី (“DSS”) ធ្វើជូនលោក អាង ឧត្តម និង លោក Michael G. Karnavas សហមេធាវីបណ្តឹងសាលាឧទ្ធរណ៍សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

មិនមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ ហើយចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់រង់ចាំ សហ
មេធាវីរបស់គាត់ ត្រូវ និង លើ ការពារសិទ្ធិជាសារវន្តរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះ
ក្តីដោយយុត្តិធម៌។

ខ. វិធាន ៨១ ទទួលស្គាល់ការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការរបស់លោក អៀង សារី

៤៨ ស្របតាមវិធាននីតិវិធីអន្តរជាតិ យុត្តិសាស្ត្រ និងការអនុវត្ត វិធាន៨១ ទទួលស្គាល់យ៉ាងច្បាស់នូវ
ការបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការរបស់លោក អៀង សារី ។ ក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ
បទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនៃវិធាន ៨១ មានចែងក្នុងវិធាន ៨១ (៤) និងវិធាន ៨១ (៥)^{៥៨}។ វិធាន

ការពារក្តីលោក អៀង សារី, កម្មវត្ថុ៖ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយោងទៅដល់សំណើរបស់លោក អៀង សារី (E53/2 និង
E65) និងព្រឹត្តិប្រតិបត្តិរបស់លោក អៀង សារី (E70, E69, E71) ធ្វើជូន DSS សុំឱ្យពិនិត្យឡើងវិញទៅតាមអំណាចរបស់អង្គភាពនេះ
ដើម្បីបដិសេធនូវការទូទាត់ការចំណាយលើការងារមួយផ្នែកដែលបានស្នើសុំ, ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ដែលក្នុងនោះ
DSS បានអនុម័តទូទាត់ការចំណាយទាំងស្រុង ទាក់ទិននឹងការដាក់សារណាចំនួនប្រាំ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានស្នើឱ្យ
អង្គភាពនេះពិនិត្យឡើងវិញទៅតាមអំណាចរបស់ DSS ក្នុងការបដិសេធនូវការទូទាត់ការចំណាយមួយផ្នែកដែល “មិនចាំបាច់
និងមិនសមហេតុផល”។ សូមមើលផងដែរ Andrew Cayley, ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី មិនចាំបាច់សូមអភ័យទោស
ចំពោះការធ្វើការងាររបស់ខ្លួនទេ Ieng Sary Defence Team Need Not Apologise For Doing Its Job, ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មាន ឌី
កម្ពុជាដេលី, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ១២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១១, ទំព័រ ៣៤៖ “តុលាការនេះមានលក្ខណៈពិសេស ហើយភាគីនានាជា
អ្នកលើកឡើងនូវបញ្ហាបច្ចេកទេសច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងតុលាការនេះ បន្ទាប់មកចៅក្រមជាអ្នកសម្រេច។ លោក អាង ឧត្តម
និងលោក Michael Karnavas គ្រាន់តែបំពេញការងាររបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ នោះជាអ្វីដែលគេរំពឹង”។

^{៥៨} វិធាន ៨១ (៣) មិនអាចបកស្រាយបានថាលោក អៀង សារី ត្រូវមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ
ឡើយ។ នៅពេលពិនិត្យមើលបទប្បញ្ញត្តិទាំងស្រុងនៃវិធាន ៨១ វិធាន ៨១ (៣) អនុវត្តបានចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មុនពេល
និងក្នុងអំឡុងពេលបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង។ អនុវិធាននៃវិធាន ៨១ លើកឡើងតាមលំដាប់ដោយនៃដំណាក់កាលផ្សេងៗនៃកិច្ច
ដំណើរការនីតិវិធីនៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះ។ វិធាន ៨១ (១) ចែងអំពីគោលការណ៍ទូទៅដែលលោក អៀង សារី ត្រូវជំនុំជម្រះ
ក្តីដោយមានវត្តមានរបស់គាត់។ វិធាន ៨១ (២) លើកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មុនពេលការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូងរបស់លោក អៀង
សារី ដូចបានចែងថា “ជនជាប់ចោទត្រូវនាំមកកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ រហូតដល់ពេលជនជាប់ចោទរូបនេះ
ត្រូវបាននាំមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”។ វិធាន ៨១ (៦) លើកឡើងអំពីការការសាកសួរលោកអៀង
សារី ក្នុងអំឡុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីអង្គសេចក្តី បន្ទាប់ពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង។ វិធាន ៨១ (៧) លើកឡើងអំពីអវត្តមាន
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន

បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

៨១ (៤) ពាក់ព័ន្ធនឹងជនជាប់ចោទដែលត្រូវបានកោះហៅឱ្យចូលរួមក្នុងសវនាការបន្ទាប់ពីការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូងរបស់ខ្លួន ដោយចែងអំពីការបោះបង់សិទ្ធិបង្ហាញខ្លួនរបស់លោកអៀង សារី ក្នុងពេលសវនាការ បើសិនជាគាត់ “បដិសេធ ឬខកខានមិនបានចូលរួម ឬត្រូវបានបណ្តេញចេញពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”^{៩៩}។ វិធាន ៨១ (៥) អនុញ្ញាតឱ្យលោក អៀង សារី បោះបង់សិទ្ធិបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ នៅពេលគាត់មិនអាចចូលរួមដោយផ្ទាល់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ដោយសារបញ្ហាសុខភាព ឬបញ្ហាផ្លូវចិត្តដទៃទៀត ប៉ុន្តែរូបកាយ និងស្មារតីសមស្របអាចចូលរួមក្នុងដំណើរការនីតិវិធីបាន។ ក្នុងករណីលោក អៀង សារី មិនមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ វិធាន ៨១ (៤) និង ៨១ (៥) ធានាថា “គាត់ទទួលបានការពារ ក្នុងដំណើរការនីតិវិធីដោយមេធាវីរបស់ខ្លួន”។

៤៩ លោក អៀង សារី បានស្នើសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងសុំចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីចម្ងាយ ដែលអាចអនុវត្តទៅបានដោយអនុលោមតាម វិធាន ៨១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ដើម្បីជៀសវាងនូវការពន្យារពេលច្រើន ដោយសារស្ថានភាពសុខភាពរបស់គាត់នោះ លោក អៀង សារី បានស្នើសុំចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីចម្ងាយ តាមរយៈមធ្យោបាយសោតទស្សន៍^{១០០}។ សំណើសុំនេះនៅតែត្រូវបានធ្វើឡើង បើទោះជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីរបស់គាត់

របស់ជនជាប់ចោទពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ *សូមមើល* សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាដោះស្រាយ ថ្ងៃទី ១១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារលេខ D4271/1/30, n.267 ទាញសំអាងមាត្រា ៣១ នៃអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែនស្តីពីច្បាប់សន្តិសញ្ញាដែលបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីវិធាននៃការបកស្រាយបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់។

^{៩៩} វិធាន ៨១ (៤) *សូមមើលផងដែរ* សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកចៅក្រម Lavergne ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការបឋម “វិធាននេះទាក់ទងនឹងករណីដែលថាជនជាប់ចោទជំទាស់មិនព្រមបង្ហាញខ្លួន។ ហើយក្នុងករណីនេះ គឺថាគេអាចបញ្ជូនគាត់មកអង្គជំនុំជម្រះ ហើយនឹងគេបង្ហាញពីសិទ្ធិរបស់គាត់ ដែលថាទទួលបានពីមេធាវីមួយការពារ។ ហើយគាត់ក៏អាចមិនព្រមទទួលមកបង្ហាញខ្លួនផងដែរ”។ ប្រតិចារិកសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ E1/4.1 ទំព័រ ៧៥។ *សូមមើលផងដែរ* ទំព័រ ៧៦ លោកចៅក្រម Lavergne បញ្ជាក់ថាគាត់យោងលើវិធាន ៨១ (៤)។

^{១០០} *សូមមើល* វិធាន ៨១ (៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេវ្យូង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោះស្រាយដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដោយខ្លួនគាត់

បានស្នើឡើងថា លោក អៀង សារី មិនអាចត្រូវបានចាប់បង្ខំ ឱ្យចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឡើយ សូម្បីតែតាមរយៈមធ្យោបាយសោតទស្សន៍ក៏ដោយ^{១០១}។

២. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ ហើយបានជ្រៀតជ្រែកចូល ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ ដោយលើកឡើងនូវសំអាងហេតុ ដើម្បីចាប់បង្ខំ លោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ

៥០ បើទោះជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីលើកឡើងថា លោក អៀង សារី មានសិទ្ធិអវត្តមាននៅក្នុងកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី ដោយមានមេធាវីតំណាងនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ប្រសិនបើគាត់សម្រេចយ៉ាង ដូច្នោះដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់នោះក៏ដោយ នៅក្នុងករណីមួយនេះ លោក អៀង សារី គ្រាន់តែស្នើសុំអវត្តមានរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ដោយមូលហេតុស្ថានភាពសុខភាព របស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយអវត្តមានរបស់គាត់ក្នុងករណីមួយនេះ មិនមែនជាអវត្តមានសម្រាប់ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងមូលនោះទេ។ លោក អៀង សារី មានបំណងចូលរួមកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីនាពេលនោះ និងជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់ពីបន្ទប់រង់ចាំ ដែលត្រូវបានរៀបចំយ៉ាង ពិសេស និងមានបំពាក់ឧបករណ៍ ដើម្បីអាចឱ្យគាត់អាចតាមដានកិច្ចដំណើរការបាន ខណៈពេល ដែលគាត់អាចសម្រួលដល់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់គាត់បានផងដែរ។

៥១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្កើតឱ្យមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសិប្បនិម្មិត (ដោយមិនមានឯកសារ សំអាងផ្លូវច្បាប់ណាមួយ) ដើម្បីចាប់បង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ បើទោះជាជនជាប់ចោទបានលះបង់ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់នូវសិទ្ធិមានវត្តមាន របស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ដោយមូលហេតុសុខភាពហើយក៏ដោយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងបានលើកឡើងថា ជនជាប់ចោទអាចត្រូវបានបង្គាប់ឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការ “ក្នុង ករណីចាំបាច់សម្រាប់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ” ឬ “ក្នុងករណីដែលវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទ ត្រូវតែមានដោយខានពុំបាន សម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពនៃ

^{១០១} សូមមើល សេចក្តីសង្កេត កថាខណ្ឌ ១៥។
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន
បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃកិច្ចការ និងបាន
បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ការប្រព្រឹត្តទៅនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”^{១០២}។ គួរឱ្យសរសើរដូចដែលយើងស្តាប់បាន នៅក្នុងរឿង ក្តីនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្គាប់ឱ្យលោកអៀង សារី ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុង តុលាការ ដើម្បីស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់ និងដើម្បីបង្ហាញឱ្យសាធារណជន និង ភាគីនានា ឃើញថា គាត់បានស្តាប់បទចោទប្រកាន់ទាំងឡាយប្រឆាំងលើរូបគាត់^{១០៣}។ សំអាងហេតុទាំងនេះ មិនមានចែងនៅក្នុងវិធាននានា ឬនៅក្នុងវិធានស្តីពីនីតិវិធី យុត្តិសាស្ត្រ ឬការអនុវត្តជាអន្តរជាតិ ហើយក៏មិនស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌពិសេសពីរ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្កើតឡើងនោះ ដែរ។ តាមរយៈសំអាងហេតុ ដែលគ្មានសុពលភាព និងដោយអត្ថនោម័តរបស់ខ្លួន អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងមានកំហុសអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ ដោយសម្រេចបដិសេធចោលការលះបង់សិទ្ធិដែល មានសុពលភាពរបស់លោក អៀង សារី ចំពោះការមានវត្តមានរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ។

៥២ ជារឿងគួរឱ្យចម្លែកមួយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជាជាងការពារសិទ្ធិរបស់ លោក អៀង សារី ដោយចាប់បង្ខំរូបគាត់ឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនោះ បែរជាមិនពិចារណាទៅ លើសិទ្ធិដែលមានធម្មនុញ្ញភាព ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយមានប្រសិទ្ធិភាព និងសិទ្ធិ ក្នុងការលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់ លោក អៀង សារី ទៅវិញ។ តាមការធ្វើដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ។ វត្តមានរបស់ លោក អៀង សារី នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ មិនត្រូវការជាចាំបាច់ដោយខានពុំបាន សម្រាប់ការប្រព្រឹត្តិទៅដោយ មានប្រសិទ្ធិភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះឡើយ។ គោលបំណងនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនាពេល នោះ គឺសម្រាប់ឱ្យភាគីនានាផ្តល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើករបស់ខ្លួន។ វាជាការជាក់ច្បាស់សេចក្តី សន្និដ្ឋានបើក មិនមែនជាកត្តាតាង ឬជាទទ្ទឹករណ៍នោះទេ^{១០៤}។ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ដោយភាគី

^{១០២} អនុស្សាវរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទំព័រ ២។

^{១០៣} ប្រតិចារឹត ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦។ ប្រតិចារឹត ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៨។

^{១០៤} សូមមើល ដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការសម្រាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់ និងសវនាការលើអង្គសេចក្តី ក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E131 ទំព័រ ៣ ដែលអង្គជំនុំ ជម្រះសាលា ដំបូង បានទទួល ស្គាល់ដោយប្រយោលថា ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់ មិនមែនជាការបង្ហាញភស្តុតាងនោះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង បានលើកឡើងថា៖ “បន្ទាប់ពីសវនាការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់នេះបានបញ្ចប់ហើយ សវនាការ **បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិរបស់លោកអៀងសារីនៃការចោទប្រកាន់ និងការចោទប្រកាន់** ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនាពេល នោះ គឺសម្រាប់ឱ្យភាគីនានាផ្តល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើករបស់ខ្លួន។ វាជាការជាក់ច្បាស់សេចក្តី សន្និដ្ឋានបើក មិនមែនជាកត្តាតាង ឬជាទទ្ទឹករណ៍នោះទេ។ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ដោយភាគី

ដែលជានីតិវិធី មិនធ្លាប់បានអនុវត្តក្នុងប្រព័ន្ធបារាំង/Civil Law ប៉ុន្តែត្រូវបានអនុម័តដោយ ចៅក្រមក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ^{១០៥} គ្រាន់តែជាការពិនិត្យមើលជាមុននូវរឿងក្តី និងភស្តុតាង ដែល ភាគីរំពឹងថានឹងដាក់បង្ហាញ ហើយជាធម្មតាត្រូវបានធ្វើឡើង គ្រាន់តែជាការបង្ហាញ និង ដើម្បីទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍តែប៉ុណ្ណោះ^{១០៦} ។ មិនមានភាពចាំបាច់ណាមួយដែលថា លោក អៀង សារី ត្រូវមាន វត្តមានដើម្បីស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ដែលមិនមែនជាភស្តុតាងនោះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវបានជូនដំណឹងរួចហើយថា លោក អៀង សារី មិនមានបំណងនឹង ផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនាពេលនោះឡើយ^{១០៧} ហេតុដូច្នោះ គាត់ មិនចាំបាច់ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការឡើយ។ វត្តមានរបស់ លោក អៀង សារី ឬ អវត្តមានរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ នឹងមិនឥទ្ធិពលអ្វីចំពោះថាតើសវនាការសម្រាប់ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ការចោទប្រកាន់អាចដំណើរការបានដែរឬទេ ឬថាតើកិច្ចដំណើរការនេះ ដំណើរការទៅបានដោយរបៀបណានោះឡើយ។ ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា ក្រុមមេធាវី

បង្ហាញភស្តុតាងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នឹងចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី ២៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១១ វេលាម៉ោង ៩ ព្រឹក”។ សូមមើលផងដែរ ប្រតិចារិក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ១ ដែល លោក Michael G. Karnavas សហមេធាវី ការពារក្តីអន្តរជាតិសម្រាប់ លោក អៀង សារី បានលើកឡើងថា៖ “សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់ មិនមែនជាការ បង្ហាញភស្តុតាងទេ... [សេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំងនេះ] មិនមានមែនជាផ្នែក ដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលគ្មាន ពុំបាននោះទេ។ ខ្ញុំយល់ថាអ្វីដែលសំខាន់ខ្លាំងពុំបាននោះ គឺជាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទម្នាក់ ក៏ដូចជាសិទ្ធិរបស់ភាគីនានាផងដែរ”។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនបានជំទាស់ទៅនឹងការលើកឡើងនេះទេ។

^{១០៥} វិធាន ៨៩ ស្ទួន (២) អនុម័តក្នុងអំឡុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គនៅថ្ងៃទី ៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ចែងថា “នៅមុនពេលសួរចម្លើយ សហព្រះរាជអាជ្ញា អាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានដោយសង្ខេបអំពីការចោទប្រកាន់ចំពោះជនជាប់ចោទ។ ជនជាប់ចោទ ឬមេធាវីរបស់ ជនជាប់ចោទអាចធ្វើការឆ្លើយតបដោយសង្ខេបបាន”។

^{១០៦} សូមមើល ឧទាហរណ៍ សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើករបស់លោក Andrew Cayley សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ១០៨-១៣៣ និងប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ២១-៦៨។ ក្រៅពីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកដោយប្រើ សំដីអុជអាល។ ផ្នែកភាគច្រើននៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើករបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ជាការលើកឡើងពីទង្វើករណ៍ ហាក់ បីដូចជាការសង្ខេបនូវភស្តុតាង ឬការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបិទអញ្ចឹង។

^{១០៧} សូមមើល សេចក្តីកត់សម្គាល់របស់ លោក អៀង សារី ជូនដំណឹងដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថា លោក អៀង សារី មិនមានបំណងផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងអំឡុងពេលសវនាការនោះទេ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E101/4។

បណ្តឹងសាលាក្តីរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃកិច្ចសន្និដ្ឋាន និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដីដីប្រឆាំងនឹងការចោទប្រកាន់ដោយខ្លួនគាត់

ការពារក្តីដទៃទៀត ឬសហជនជាប់ចោទ អាចបង្ហាញសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក ឬការលើកឡើង ផ្សេងៗរបស់ខ្លួនបាន មិនថាលោក អៀង សារី មានវត្តមានដោយផ្ទាល់ ឬ មិនមានវត្តមាននៅ ទីនោះក៏ដោយ។

៥៣ លោក អៀង សារី មិនត្រូវបានតម្រូវឱ្យមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការ ដើម្បីបង្ហាញ សាធារណជន និងភាគីនានាឱ្យឃើញថា គាត់បានស្តាប់បទចោទប្រកាន់នានាប្រឆាំងលើរូបគាត់ ឡើយ។ លោក អៀង សារី ត្រូវបានជូនដំណឹងរួចហើយអំពីបទចោទប្រកាន់នានាប្រឆាំងលើរូប គាត់នៅក្នុងសវនាការមុនៗ^{១០៨}។ គាត់ក៏មានលទ្ធភាពអាចមើលដីកាដោះស្រាយជាច្រើនខែ ផងដែរ។ សវនាការសម្រាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបើក មិនមែនជាឱកាសដំបូង ដែលសាធារណជន និង ភាគីនានា ត្រូវសង្កេតមើលលោក អៀង សារី នៅក្នុងតុលាការនោះទេ។ ឧបករណ៍ប្រព័ន្ធសោត ទស្សន៍នៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំ ត្រូវបានរៀបចំឡើងរួចហើយ ដើម្បីអាចឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ទៅវិញទៅមករវាងជនជាប់ចោទ និងអ្នកនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ^{១០៩} ហើយកន្លងមកក.ស.ព និង ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី^{១១០} មិនដែលបានលើកឡើងពីការជំទាស់ទៅនឹងការរៀបចំនោះឡើយ។

៥៤ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្កើតសំអាងហេតុដោយអត្តនោម័ត ដើម្បីចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី មានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការតាមរយៈសេចក្តីបង្គាប់របស់ខ្លួន។ ការអនុវត្តជាអន្តរជាតិ ឬវិធានផ្ទៃក្នុង មិនដាក់ទណ្ឌកម្ម លោក អៀង សារី ដោយមិនអនុញ្ញាត ឱ្យគាត់លះបង់សិទ្ធិមាន វត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការតាមរយៈការសម្រេចដោយអត្តនោម័តឡើយ។ តាមរយៈការ បដិសេធដោយមានចេតនា និងដោយបានដឹងព្រយ៉ាងច្បាស់ ក្នុងការទទួលស្គាល់ការលះបង់សិទ្ធិ ដោយមានសុពលភាពរបស់ លោក អៀង សារី ដែលគាត់បានលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់

^{១០៨} កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីសវនាការដេញដោល ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារ C19 ទំព័រ ២។ កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តាប់ចម្លើយជនជាប់ចោទ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារ D282 ទំព័រ ៣ ដល់ ទំព័រ ៥។ សវនាការបឋម ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ ឯកសារ E1/4.1 ទំព័រ ១។

^{១០៩} សូមមើល ប្រតិចារឹកកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ ទំព័រ ២១-២២

^{១១០} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ទំព័រ ២៧ (ក.ស.ព) ទំព័រ ៤០ (ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី)

បណ្តឹងសាលាក្តីរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

សវនាការ និងតាមរយៈការចាប់បង្ខំឱ្យគាត់មានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការដោយលើកឡើងពីសំអាងហេតុដែលមិនមាននីត្យានុកូលភាពនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការ។

៣.ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពុងរកឃើញថា សិទ្ធិរបស់ លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់ គឺជាសិទ្ធិត្រឹមត្រូវ នោះការដាក់កំហិតដែលបានកំណត់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ គឺជាការដាក់កំហិតមិនសមាមាត្រទៅនឹងសំអាងហេតុសម្រាប់ការបដិសេធសំណើរបស់ លោក អៀង សារី ដើម្បីចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់រង់ចាំ

៥៥ ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពុងរកឃើញថា សិទ្ធិរបស់ លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់ គឺជាសិទ្ធិត្រឹមត្រូវនោះ ការដាក់កំហិតនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ គឺជាការដាក់កំហិតមិនសមាមាត្រទៅនឹងយុត្តិកម្មដែលបានផ្តល់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដើម្បីគាំទ្រដល់សំណើសុំលះបង់សិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ឡើយ ពីព្រោះមានជម្រើសមួយដែលអាចឱ្យ លោក អៀង សារី គឺការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់រង់ចាំ។ អនុលោមតាមគោលការណ៍សមាមាត្រ “រាល់ការដាក់កំហិតណាមួយទៅលើសិទ្ធិជាសារវន្ត ត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីបម្រើដល់វត្ថុបំណងសំខាន់ចាំបាច់ និងមិនត្រូវឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិដទៃផ្សេងទៀត ក្រៅពីអ្វីដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចនូវវត្ថុបំណងនេះឡើយ”^{១១១}។ មិនមានសំអាងហេតុណាមួយដែលរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបាន

^{១១១} សំណុំរឿង រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Stanišić & Simatović ឯកសារលេខ IT-03-69-AR73.2 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើការប្រព្រឹត្តទៅនាពេលអនាគតនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨។ នៅក្នុងសំណុំរឿង Stanišić អង្គជំនុំជម្រះតុលាការជាន់ខ្ពស់បានច្រានចោលសេចក្តីសម្រេចដែលផ្អែកលើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានតម្រូវឱ្យមានការសម្តែងការគួរសម ហើយបានសម្រេចថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ខកខានមិនបាន “ផ្តល់ការពិចារណាគ្រប់គ្រាន់ទៅលើសិទ្ធិមានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទ **បណ្ឌិតសានុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃសវនាការ និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់**

ជំទាស់នេះ បង្កើតបានទៅជាវត្ថុបំណងសំខាន់ចាំបាច់ ដែលអាចជាយុត្តិកម្មដោយមានសមាមាត្រ សម្រាប់ការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះទេ ក្នុងការដកហូតនូវសិទ្ធិជាសារវ័ន្តក្នុង ការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌របស់ លោក អៀង សារី នោះ។ លោក អៀង សារី មិនអាចនៅអង្គុយក្នុងបន្ទប់សវនាការបាន ដោយសារតែស្ថានភាពសុខភាពរបស់គាត់ ជាពិសេស ដោយសារតែការឈឺចាប់ខ្លាំងនៅត្រង់ខ្នងរបស់គាត់^{១១២}។ លោក អៀង សារី ប្រាថ្នាចង់បន្ត ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់។ បន្ទប់រង់ចាំនៅខាងក្រោម បន្ទប់សវនាការត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់លាក់នេះ^{១១៣}។ ដោយហេតុថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់សម្រេច អនុញ្ញាតឱ្យ លោក អៀង សារី, អ្នកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ និងលោក នួន ជា ត្រឡប់ទៅកាន់បន្ទប់រង់ចាំ ឬមន្ទីរឃុំឃាំង ដោយមូលហេតុសុខភាព ឬដោយ មូលហេតុដទៃផ្សេងទៀតនោះ^{១១៤} និងដោយហេតុថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកន្លងមកបាន សម្រេចថាជនជាប់ចោទអាចបោះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការបាន ហើយអាចជ្រើស រើសចូលរួមពីបន្ទប់រង់ចាំនោះ^{១១៥} ការបដិសេធរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដោយមិនអនុញ្ញាត ឱ្យ លោក អៀង សារី ធ្វើដូច្នោះនៅក្នុង សវនាការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបើកការចោទប្រកាន់នោះ គឺជាការសម្រេចដោយអត្តនាម័ត មិនមានយុត្តិកម្ម និងរំលោភបំពានដល់គោលការណ៍សមាមាត្រ (ប្រសិនបើអាចអនុវត្តទៅបាន)។

និងបានផ្តល់ការពិចារណាមិនសមហេតុផលទៅលើវត្ថុបំណងនៃការចាប់ផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” ឯកសារដដែល កថាខណ្ឌ ១៨។

^{១១២} ប្រតិចារឹក ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦។ ប្រតិចារឹក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ១ - ៣។

^{១១៣} ទិដ្ឋភាពក្រៅសវនាការ៖ បន្ទប់រង់ចាំ អាចអានបានតាមគេហទំព័រ <http://www.eccc.gov.kh/en/articles/behind-scenes-holding-cells>។

^{១១៤} សូមមើលលេខយោងដើមទំព័រខាងលើ សារតា។

^{១១៥} ប្រតិចារឹកកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ ទំព័រ ២១-២២, ប្រតិចារឹកសវនាការបឋម ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ E1/4.1 ទំព័រ ៧៥ , ប្រតិចារឹក ថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១១ E1/12.1 ទំព័រ ១៣៦-១៣៧, អនុស្សរណៈអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

គ. តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសលើអង្គច្បាប់ ដោយបំពានលើគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” (*nulla poena sine lege*)

៥៦ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសលើអង្គច្បាប់ដោយបង្ខំឱ្យលោកអៀង សារី មានវត្តមានក្នុង បន្ទប់សវនាការនៅពេលដែលគាត់មានអាការៈឈឺចាប់លើរាងកាយយ៉ាងខ្លាំង ដែលជាការបំពាន លើគោលការណ៍ គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង។ ធាតុផ្សំនៃគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ ចែង” ត្រូវបានចែងយ៉ាងច្បាស់ក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលចែងថា “ការបង្ខិតបង្ខំ ការធ្វើ បាបលើរាងកាយ ឬប្រព្រឹត្តិកម្មណាមួយដែលបន្ថែមទម្ងន់ទណ្ឌកម្ម អនុវត្តចំពោះជនជាប់ឃុំឃាំង ឬជាប់ពន្ធនាគារ ត្រូវហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើឡើយ^{១១៦}” និងមាត្រា ១៥ (១) នៃកតិកាសញ្ញា អន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ។ គោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” តម្រូវថា ការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌណាមួយត្រូវមានវិធីយ៉ាងច្បាស់ក្នុងច្បាប់^{១១៧}។ អ្នកអត្តាធិប្បាយ ល្បីល្បាញលំដាប់ដំបូងថា បទប្បញ្ញត្តិនៃគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” នៃមាត្រា ១៥ (១) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ និងមាត្រា ៧ (១) នៃអនុសញ្ញា អឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ជាការបង្កើតឱ្យមាន *lex scripta* (ច្បាប់ជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរ) *lex certa* (ជាក់លាក់ និងអាចព្យាករណ៍បាន) និង *lex stricta* (ហាមឃាត់ សទិសភាព) ដែលជា លក្ខណៈកំណត់នៃគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” ក្រៅពីការ ដាក់បញ្ចូលយ៉ាង ច្បាស់នូវ *lex praevia*^{១១៨} (ការហាមឃាត់នូវប្រតិសកម្ម)។ គោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មាន

^{១១៦} រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ក្នុងផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ ចែងថា “ការបង្ខិតបង្ខំ ការធ្វើបានរូបរាងកាយ ឬប្រព្រឹត្តិកម្មណាមួយដែលបន្ថែមទណ្ឌកម្ម អនុវត្តចំពោះជនជាប់ឃុំឃាំង ឬជាប់ពន្ធនាគារត្រូវហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើឡើយ។ អ្នកដែល អ្នករួមប្រព្រឹត្ត និងអ្នកសមគំនិត ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់”។

^{១១៧} រឿងក្តី *Baskaya & Okcuoğlu* តទល់នឹង *Turkey*, Eur. Ct. H. R. App. Nos. 23536/94 & 24408/94, ថ្ងៃទី ៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ៣៦។

^{១១៨} *សូមមើលផងដែរ* Shahram Dana, *Beyond Retroactivity to Realizing Justice: A Theory on the Principle Of Legality in International Criminal Law Sentencing*, 99(4) JOURNAL OF CRIMINAL LAW & CRIMINOLOGY, 857, 868: *ទាញសំអាងពី* MANFRED NOWAK, U.N. COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS: CCPR COMMENTARY 359-60 (2d ed. 2005) (1993)

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អេរៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ច្បាប់ចែង” ជាការគាំពារដែលរារាំងមិនឱ្យមានកត្តានានា ដូចជា បុរេនិច្ច័យ ជាទូទៅ សម្ពាធនយោបាយ ឬមតិសាធារណៈជនដែលលើកឡើងភ្លាមៗ មានឥទ្ធិពលលើការ កំណត់ដាក់ទោសដើម្បីការពារសុច្ឆន្ទៈភាពនៃដំណើរការយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ^{១១៩}។ ការដាក់ទណ្ឌកម្មជាការសងសឹកដែលបង្ខំឱ្យជនជាប់ចោទមួយរូបទទួលបានការដាក់ទោសមុនពេលត្រូវ បានផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាការរំលោភគោលការណ៍នេះ។

៥៧ ដើម្បីបំពេញចិត្តសាធារណជន និងភាគី អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចាប់បង្ខំ លោក អៀង សារី ដែលជាបុគ្គលមានវ័យចំណាស់ អាយុ ៨៦ ឆ្នាំ និងមានជម្ងឺប្រចាំកាយ ឱ្យមានវត្តមានដើម្បីជាការដាក់បង្ហាញនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ។ ទោះបីលោកអៀង សារី មិនទាន់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទឧក្រិដ្ឋណាមួយក៏ដោយ ដោយតម្រូវឱ្យគាត់មានវត្តមានក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងទ្រាំទ្រនឹងការឈឺចាប់លើរាងកាយ ជាជាងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់រង់ចាំអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុវត្តអ្វីដែលគេមើលឃើញថាជាការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃ និងខុសប្រក្រតី។ សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នេះ ស្នើនឹងការដាក់ទោសតាមការរំពឹងទុក ឬការប្រើអំណាចដោយមិនត្រឹមត្រូវ ជាជាងការអនុវត្តច្បាប់។ សកម្មភាពរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនអាចផ្សះផ្សាបានជាមួយគោលការណ៍សច្ចៈធារណ៍នៃនិរទេស^{១២០} ឡើយ ឬគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” ឡើយ។ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ មានលក្ខណៈផ្ទុយគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងសញ្ញាណនៃការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ដូចត្រូវបានធានាក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក វិធាន និងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ។

^{១១៩} ដូចជើងទំព័រខាងលើ ៨៦៤ “វិធីសាស្ត្រទំនើបចំពោះគោលការណ៍នីត្យានុកូលភាពជាអនុវត្តគោលការណ៍គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង (nulla poena) មិនសម្រាប់តែដាក់កម្រិតសិទ្ធិអំណាចរបស់តុលាការទេ ថែមទាំងជាការគាំពារដែលរារាំងមិនឱ្យមានកត្តានានា ដូចជាបុរេនិច្ច័យជាទូទៅ សម្ពាធនយោបាយ ឬមតិសាធារណៈជនដែលលើកឡើងភ្លាមៗ មានឥទ្ធិពលលើការកំណត់ទោសទណ្ឌ។ វាទប់ស្កាត់ការគំរាមកំហែងទាំងនេះដែលអាចកើតឡើងចំពោះយុត្តិធម៌ក្នុងការកំណត់ទោសទណ្ឌបានមួយចំណែក និងទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានការជះឥទ្ធិពលបែបនេះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ក្រៅពីគាំពារសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទគោលការណ៍គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង ក៏ការពារសុច្ឆន្ទៈភាពនៃដំណើរការយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌផងដែរ។

^{១២០} សូមមើល រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាត្រា ៣៨, ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអ.វ.ត.ក មាត្រា ៣៥ ថ្មី, កិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ១៣ (១), វិធាន ២១ (១) (ឃ) និង ICCPR មាត្រា ១៤ (២)

បណ្តឹងសាលាក្នុងរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ឃ. តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសលើ អង្គច្បាប់ដោយបានអនុវត្តវិធានការបង្ខំ ដែលមិនកម្រិតតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តម្រូវការចាំបាច់នៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី និងមិនគោរពយ៉ាងពេញលេញនូវសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្សរបស់លោកអៀង សារី

៥៨ ដោយចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការ ខណៈដែលគាត់មានការឈឺ ចាប់ផ្នែករាងកាយខ្លាំងនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុវត្តវិធានការបង្ខំ ដែលមិនកម្រិត តឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តម្រូវការនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនិងមិនបានគោរពសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស របស់លោកអៀង សារី ឱ្យបានពេញលេញនោះផងដែរ។ មាត្រា៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ចែងថា “ច្បាប់ការពារជីវិត សេចក្តីថ្លែងថ្លែងរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ”។ អ.វ.ត.ក បានអនុម័តយកគោលការណ៍នៃ ការគោរពសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្សនេះក្នុងអំឡុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់ខ្លួន៖ វិធាន២១(២) ដាក់ កំហិតលើការអនុវត្តនូវ “វិធានការបង្ខំ” ជនជាប់ចោទ តែចំពោះករណីដែលកម្រិតតឹងរឹងបំផុត សម្រាប់តម្រូវការចាំបាច់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតែប៉ុណ្ណោះ និងត្រូវគោរពសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស ឱ្យបានពេញលេញ។ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ “កើតមកពីសេចក្តី ថ្លែងថ្លែងដែលមានស្រាប់របស់បុគ្គលម្នាក់ៗក្នុងនាមជាមនុស្ស”^{១២១} ព្រោះថាការការពារសិទ្ធិមនុស្ស ផ្នែក “ដោយផ្ទាល់លើមូលដ្ឋាននៃសីលធម៌ ជំនឿដែលថា មនុស្សគ្រប់រូបដែលមានរូបមានរាង កាយ សុទ្ធតែមានសិទ្ធិទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានជាក់លាក់មួយចំនួន ហើយក្នុង ករណីមួយចំនួន គឺជាសិទ្ធិ និងសេរីភាពពិតជានៃកំណត់ផង ដែរ”^{១២២} ។ អាស្រ័យហេតុនេះ

^{១២១} កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ បុព្វកថា។ មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាចែងតម្រូវថា តុលាការកម្ពុជា “ត្រូវទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសជា សកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងកតិកាសញ្ញា ព្រមទាំងអនុសញ្ញាទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិនារី និងសិទ្ធិកុមារ”។ កតិកាសញ្ញានេះរួមទាំងកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ដែលប្រទេសកម្ពុជាគឺជាភាគីមួយផងដែរ។

^{១២២} សៀវភៅរបស់ Lord Bingham of Cornhill ដែលមានចំណងជើងថា The Rule of Law (នីតិរដ្ឋ) លេខ ១១៦ (បោះពុម្ពផ្សាយដោយរោងពុម្ព Penguin Books នៅឆ្នាំ ២០១០)។ សារសំខាន់ជាមូលដ្ឋានសេចក្តីថ្លែងថ្លែងរបស់មនុស្ស ក៏ត្រូវបាន បញ្ជាក់ច្បាស់ក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលថ្លែងថាគោលដៅចម្បងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ គឺ “បញ្ជាក់ជាថ្មីនូវ បន្តិចសាទុក្ខរបស់លោក អេវ្រូ ហារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃសវនាការ និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

សេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស ជាសិទ្ធិមនុស្ស គឺជា “តម្លៃសង្ឃឹករមួយ ស្ទើរគ្មានប្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ដែលកើតចេញពីគុណតម្លៃជាក់លាក់នានារបស់មនុស្ស លោក... សេចក្តីថ្លែងថ្លែងដែលមានស្រាប់នេះ មិនអាចត្រូវបានជំនួសជាមួយនឹងអ្វីផ្សេងពីនេះឡើយ ហើយក៏មិនអាចធៀបពាក់ព័ន្ធនឹងបំណង ឬ មតិយោបល់របស់នរណាម្នាក់បានដែរ”^{១២៣}។ ភាពមិនអាចរំលោភបំពានបាននៃសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជា មនុស្សនេះ គឺជាគ្រឹះនៃច្បាប់មូលដ្ឋានក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកទីពីររបស់សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធ អាណ្លីម៉ង់^{១២៤} និងបានគូសបញ្ជាក់អំពីកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាលប្រទេសនេះចំពោះពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន ដែលអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវបានកត់សម្គាល់ឃើញថា ចំណុចស្នូលនៃការអនុវត្តបែបនេះកើតចេញ

ការជឿជាក់លើសិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន និងសេចក្តីថ្លែងថ្លែង និងគុណតម្លៃរបស់មនុស្ស...” ធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ 1 U.N.T.S. XVI, បុព្វកថា (ចុះហត្ថលេខាថ្ងៃទី ២៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៤៥)

^{១២៣} អត្ថបទរបស់ លោក Alan Gewirth ដែលមានចំណងជើងថា *Human Dignity as the Basis of Rights* (សេចក្តីថ្លែងថ្លែង ជាមនុស្សគឺជាមូលដ្ឋាននៃសិទ្ធិនានា) ផ្សាយនៅក្នុងសៀវភៅ ដែលមានចំណងជើងថា *The Constitution of Rights: Human Dignity and American Values* (ធម្មនុញ្ញភាពនៃសិទ្ធិនានា៖ សេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស និងគុណតម្លៃរបស់ជនជាតិអាមេរិក) លេខ ១០ ទំព័រ ១២ ដល់ ១៣ (បោះពុម្ពផ្សាយដោយរោងពុម្ព Cornell University Press នៅឆ្នាំ ១៩៩២)។

^{១២៤} មាត្រា ១ នៃច្បាប់មូលដ្ឋានរបស់សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាណ្លីម៉ង់ (អនុម័តនៅថ្ងៃទី ៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៤៩) ចែងថា៖ “(១) មិនត្រូវរំលោភបំពានលើសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្សឡើយ។ កាតព្វកិច្ចរបស់អាជ្ញាធររដ្ឋទាំងអស់ គឺត្រូវគោរព និងការពារ សេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្សនេះ”។ ច្បាប់មូលដ្ឋានរបស់ប្រទេសនេះ ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងសេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស និងសិទ្ធិមនុស្ស ហើយចែងថា “សិទ្ធិមនុស្សដែលមិនអាចរំលោភបំពាន និងមិនអាចដកហូតបាននោះ” គឺជាមូលដ្ឋាននៃសហគមន៍នីមួយៗ សន្តិភាព និងយុត្តិធម៌ នៅលើពិភពលោក។ *ឯកសារដែល* មាត្រា ១ (២) អាចរកបានតាមរយៈ៖ (១)-(២) <https://www.btg-bestellservice.de/pdf/80201000.pdf> (អនុម័តថ្ងៃទី ៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ១៩៤៩)។ សេចក្តីថ្លែងថ្លែង ជាមនុស្សបង្កើតបានជា “គុណតម្លៃផ្លូវច្បាប់ដ៏ខ្ពស់បំផុតនៅក្នុងប្រទេសអាណ្លីម៉ង់”។ *សូមមើល* សៀវភៅរបស់ N. Rao ដែល មានចំណងជើងថា *On the Use and Abuse of Dignity in Constitutional Law (ការអនុវត្ត និងការរំលោភបំពានលើសេចក្តី ថ្លែងថ្លែងនៅក្នុងច្បាប់ធម្មនុញ្ញ)* លេខ ១៤ បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Col. J. Eur. L. ទំព័រ ២០១ និង ២១៦ (ឆ្នាំ ២០០៨) ដែលបានយោងឯកសាររបស់ Edward J. Eberle ស្តីពី *Dignity and Liberty: Constitutional Visions in Germany and the United States* (សេចក្តីថ្លែងថ្លែង និងសេរីភាព៖ ទស្សនៈរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៅក្នុងប្រទេសអាណ្លីម៉ង់ និងសហរដ្ឋអាមេរិក) លេខ ៤២ (បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Praeger ឆ្នាំ ២០០២)។

បណ្តឹងសាលាក្នុងសាលាដំបូង ក្រុងស្រីរាជ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដល់ការដោះដីដីប្រទេសក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ពីអំពើជំនួញរបស់ពួកណាស៊ី (Nazi) អាណ្លីម៉ង់^{១២៥} ។ ការការពារសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ដូចបានឆ្លុះបញ្ចាំង នៅក្នុងមាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ^{១២៦} អាចឱ្យគេមើលឃើញថាជាការកើតឡើងស្រដៀងគ្នានេះ ដែរ ដែលចេញពីការធ្លាក់ចុះអន់ថយ “យ៉ាងខ្លាំង” និង “ទុក្ខវេទនា និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ” របស់ កម្ពុជានៅក្នុងអំឡុង “ពីរទសវត្សរ៍” មុនពេលមានរដ្ឋធម្មនុញ្ញ^{១២៧} ។

៥៩ តាមរយៈការចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី មានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការ ខណៈពេលដែលគាត់ មិនស្រួលខ្លួន និងមានការឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានដកហូតសេចក្តី ថ្លៃថ្នូរជាមនុស្សរបស់ លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានធានានៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ សេចក្តីសម្រេច ដែលត្រូវបានជំទាស់ បានកាត់បន្ថយការចូលរួមដោយផ្ទាល់ក្នុងបន្ទប់សវនាការរបស់ លោក អៀង សារី មកត្រឹមជាការបង្ហាញរបស់គាត់ជាសាធារណៈ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជារត្នដែលគេចង់ឃើញ ដើម្បីបំពេញតម្រូវចិត្ត និងសេចក្តីរីករាយរបស់សាធារណជន ។ សេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបាន ជំទាស់នេះជានិមិត្តរូបនៃទស្សនវិស័យយុត្តិធម៌ ភាពត្រឹមត្រូវ និងភាពសមរម្យ ដែល អ.វ.ត.ក ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីបង្ហាញកិច្ចទាំងនេះ និងខកខានមិនបានគោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ដែលតុលាការនេះត្រូវការពារនោះទេ។

ង. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ហើយបានបង្កឱ្យមាន ព្យសនកម្មលើ លោក អៀង សារី ដោយសារអង្គជំនុំជម្រះបានរំលោភបំពានលើសិទ្ធិសារវន្ត របស់គាត់ក្នុងការទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌

^{១២៥} សៀវភៅរបស់ N. Rao ដែលមានចំណងជើងថា *On the Use and Abuse of Dignity in Constitutional Law* (ការអនុវត្ត និងការរំលោភបំពានលើសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៅក្នុងច្បាប់ធម្មនុញ្ញ) លេខ ១៤ បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Col. J. Eur. L. ទំព័រ ២០១ និង ២០៧ (ឆ្នាំ ២០០៨)។

^{១២៦} រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា មាត្រា ៣៨។

^{១២៧} រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា បុព្វកថា។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបាន បដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងតុលាការសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបាន បដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

៦០ បើទោះជា លោក អៀង សារី ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពលំបាក និងមានការឈឺចាប់ខ្លាំង ដែលមិនអាចឱ្យគាត់ចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយមានស្មារតីគ្រប់គ្រាន់បែបនោះក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចាប់បង្ខំឱ្យគាត់ត្រូវតែមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងត្រូវដាក់បង្ហាញរូបគាត់ ដើម្បីឱ្យសាធារណជន និងភាគីនានា អាចសង្កេតមើលថាគាត់បានស្តាប់ឮបទចោទប្រកាន់នានាប្រឆាំងលើរូបគាត់^{១២៨}។ ដើម្បីឱ្យត្រូវនឹងការរំពឹងទុកជាមូលដ្ឋានរបស់សាធារណជន តាមវិធីនេះ ដែលត្រូវបានមើលឃើញថា រៀបចំឡើងជាការសងសឹកយ៉ាងច្បាស់ក្រឡែតមុនពេលផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុវត្តយន្តការចាប់បង្ខំមកលើលោក អៀង សារី ដែលមិនកម្រិតតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តែតម្រូវការនៃដំណើរការនីតិវិធី បានខកខានក្នុងការគោរពឱ្យបានពេញលេញនូវសេចក្តីផ្តើមជាមនុស្សរបស់គាត់ និងបានរំលោភបំពានលើគោលការណ៍ “មិនមានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” ផងដែរ។ សេចក្តីប្រាថ្នា និងការរំពឹងទុករបស់សាធារណជន និងភាគីនានា មិនពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់ លោក អៀង សារី ដើម្បីទទួលបាននូវការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងមិនពាក់ព័ន្ធនឹងកាតព្វកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌នោះឡើយ។ សេចក្តីប្រាថ្នា និងការរំពឹងទុកទាំងនោះ មិនមានសារៈសំខាន់ជាងសិទ្ធិជាសារវ័ន្តរបស់ លោក អៀង សារី ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងក្នុងការការពារក្តីរបស់ខ្លួន ក្នុងការទទួលបាននូវការគោរពឱ្យបានពេញលេញលើសេចក្តីផ្តើមជាមនុស្សរបស់គាត់ និងក្នុងការជៀសផុតពីយន្តការចាប់បង្ខំនានាដែលមិនមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ ឬដែលមិនត្រូវបានកម្រិតតឹងរឹងបំផុតសម្រាប់តែតម្រូវការនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានរំលោភបំពានលើធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយពិចារណាលើកត្តានានាដែលមិនពាក់ព័ន្ធ ហើយមិនបានពិចារណាលើកត្តាពាក់ព័ន្ធទេ នៅពេលចេញសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់មួយនេះ។

៦១ តាមរយៈការសម្រេចតម្រូវឱ្យ លោក អៀង សារី ត្រូវបង្ហាញខ្លួនជាសាធារណៈ ជាជាងការសម្រេចឱ្យគាត់តាមដាន និងចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបន្ទាប់រង់ចាំដែលមានបំពាក់ឧបករណ៍

^{១២៨} ប្រតិចារិក ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៣៦ និងប្រតិចារិក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ទំព័រ ៨។
បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់
 Original EN: 00762423-00762451 ទំព័រ ៥៤ នៃ ៥៨

ជាពិសេសនោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្តកំហុសឆ្គងយ៉ាងជាក់ច្បាស់នៅក្នុងការអនុវត្តធានាសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដែលកំហុសឆ្គងនេះបណ្តាលឱ្យ លោក អៀង សារី ទទួលរងនូវព្យសនកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ^{១២៩}។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីស្នូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្រ ដែលមាននៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវីស្តីពីបទដ្ឋាននៃការរំលោភបំពានលើធានាសិទ្ធិ។ នៅក្នុងសំណុំរឿង *Prlić និងអ្នកដទៃទៀត* អង្គជំនុំជម្រះជាន់ខ្ពស់នៃតុលាការ ICTY បានសម្រេចថា ការរំលោភបំពានលើធានាសិទ្ធិកើតមានឡើង នៅពេលដែលសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់ “មានលក្ខណៈអយុត្តិធម៌ ឬមិនសមហេតុផលខ្លាំង... [ដោយសារ តែ] អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់កត្តាមិនពាក់ព័ន្ធឬកខានមិនបានផ្តល់សារៈ សំខាន់ ឬសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដល់កត្តាពាក់ព័ន្ធនានា”^{១៣០}។

៦២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់សាធារណជន និងភាគី ដោយមិនអើពើលើស្ថានភាពសុខភាពរបស់ លោក អៀង សារី ដែលមានកំណត់ត្រាច្បាស់លាស់ និងផលប៉ះពាល់នៃស្ថានភាពទាំងនោះមកលើសមត្ថភាពរបស់គាត់នៅក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិជាសារវ័ន្ត ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងលើរូបគាត់ នៅពេលដែលគាត់អង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់

^{១២៩} សូមមើល វិធាន ១០៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

^{១៣០} សំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Prlić និងអ្នកដទៃទៀត* ឯកសារលេខ IT-04-74-AR65.24 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ Jadranko Prlić ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើព្យាបាលរបស់គាត់ស្នើសុំឱ្យដោះលែងនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ៤ *ដោយមានយោងលើ សំណុំរឿង រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Vujadin Popović និងអ្នកដទៃទៀត* ឯកសារលេខ IT-05-88-AR65.10 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ Radivoje Miletić ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើព្យាបាលរបស់គាត់ស្នើសុំឱ្យដោះលែងនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៤ និង ៥។ សំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Prlić និងអ្នកដទៃទៀត* ឯកសារលេខ IT-04-74-AR65.24 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ Jadranko Prlić ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច *Décision Relative à la demande de mise en liberté provisoire de l'accusé Prlić* ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៩ ថ្ងៃទី ៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩ កថាខណ្ឌ ៥ និង ៦។ សំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Vujadin Popović និងអ្នកដទៃទៀត* ឯកសារលេខ IT-05-88-AR65.7 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំរបស់ Vujadin Popović ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចលើព្យាបាលរបស់ Popović ស្នើសុំឱ្យមានការដោះលែងនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ កថាខណ្ឌ ៦។

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលដំបូងនៃប្រជុំប្រឹក្សា និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

សវនាការនោះទេ ហើយអង្គជំនុំជម្រះក៏មិនអើពើលើសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបាននូវការគោរពលើសេចក្តីផ្តើម និងគោលការណ៍ “គ្មានទោសបើគ្មានច្បាប់ចែង” នោះដែរ។ ដោយពិចារណាទៅលើការរកឃើញ និងអនុសាសន៍របស់អ្នកជំនាញ លោកសាស្ត្រាចារ្យ Campbell ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចាត់តាំងនោះ និងដោយពិចារណាទៅលើអង្គហេតុដែលថា បន្ទប់រង់ចាំមានពាក់នូវឧបករណ៍ជាពិសេសដើម្បីសម្រួលដល់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ លោក អៀង សារី គឺជាកត្តាពាក់ព័ន្ធខ្លាំងមួយ ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវបានយកមកពិចារណានៅក្នុងការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ។ នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី ត្រូវតែមានវត្តមានដោយផ្ទាល់នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនោះ អង្គជំនុំជម្រះបានរារាំងដោយដឹងជាមុន និងដោយមានចេតនា ចំពោះលោក អៀង សារី មិនឱ្យគាត់ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយមានស្មារតីគ្រប់គ្រាន់ និងអាចជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់ ដែលជាលទ្ធផលធ្វើឱ្យគាត់ទទួលរងនូវព្យាបាទ។

VI. **សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងសំណើសុំ**

៦៣ តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានដកហូតសិទ្ធិរបស់លោក អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងការជួយដល់ការការពារក្តីរបស់គាត់។ ដោយចាប់បង្ខំ លោក អៀង សារី ឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់សាធារណជន និងភាគីដទៃទៀត និងដោយមិនពិចារណាលើការលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានរបស់គាត់នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនត្រឹមតែខកខានក្នុងការអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការការពារសិទ្ធិរបស់ លោក អៀង សារី ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌នោះទេ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បានបន្ទាបតម្លៃនៃសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌នេះ ឱ្យទាបជាងការរំពឹងទុករបស់សាធារណជន និងភាគីនានាផងដែរ។ ដូចដែលចៅក្រម Schomburg នៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការជាន់ខ្ពស់របស់តុលាការ ICTY/ICTR បានកត់សម្គាល់យ៉ាងសមស្របថា “សហគមន៍អន្តរជាតិបានសម្រេចទទួលស្គាល់ថា ជនជាប់ចោទ *មិនត្រូវក្លាយ*

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់លោក អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងការសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

ជារត្នុម្ភយនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌឡើយ”^{១៣១}។ នៅក្នុងករណីនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង មិនគ្រាន់តែបានចាត់ទុកលោកអៀង សារី ជារត្នុម្ភយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជារត្នុម្ភយសម្រាប់បំពេញតម្រូវចិត្តចង់ឃើញចង់ដឹង នៅពេលសំដែងលើឆាក ដើម្បីតម្រូវចិត្តទស្សនិកជនដែលចង់ឲ្យមានការដាក់ទណ្ឌកម្មលើរូបគាត់ ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងហាក់ដូចជាមិនគិតគូរពីផលប៉ះពាល់ដែលធ្វើឲ្យអន្តរាយដោយសារការប្រព្រឹត្តិបែបនេះលើភាពត្រឹមត្រូវនៃការជំនុំជម្រះក្តី និងធម្មានុរូបភាពរបស់អ.វ.ត.កទាំងមូល។

៦៤ ដូចដែលតុលាការកំពូលរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានកត់សម្គាល់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា “សេចក្តីថ្លែងថ្លែង សណ្តាប់ធ្នាប់ និងការគួរសម” គួរតែជាគុណតម្លៃនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ^{១៣២}។ ការគោរពចំពោះគោលការណ៍នេះ ក៏អនុវត្តដូចគ្នានៅក្នុងកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីរបស់ អ.វ.ត.កផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណា តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរំលោភបំពានលើសិទ្ធិរបស់លោកអៀង សារី ដែលត្រូវផ្តល់សេចក្តីថ្លែងថ្លែងជាមនុស្ស និរន្តរៈទទួលបានជំនុំជម្រះក្តីតាមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ ដែលធានាដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក កិច្ចព្រមព្រៀង និងវិធានផ្ទៃក្នុង។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បានជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់តុលាការដោយចេតនា និងដឹងព្យាយាមជាក់ច្បាស់ផងដែរ។ ដោយហេតុថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុសលើអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ ហើយបានរំលោភបំពាន

^{១៣១} សូមមើល មតិជំទាស់ដ៏សំខាន់របស់ចៅក្រម Schomburg ស្តីពីសិទ្ធិតំណាងឱ្យខ្លួនឯង កថាខណ្ឌ ៣ នៅក្នុងសំណុំរឿងរដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Krajišnik ឯកសារលេខ IT-00-39-A សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំរបស់ Momcilo Krajišnik ដើម្បីតំណាងឱ្យខ្លួនឯង សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យរបស់មេធាវីពាក់ព័ន្ធនឹងការចាត់តាំងអ្នកដែលមិនមែនជាភាគីក្នុងរឿងក្តី និងសេចក្តីសម្រេចលើពាក្យរបស់រដ្ឋអាជ្ញាដាក់នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧, ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

^{១៣២} សំណុំរឿង Illinois តទល់នឹង Allen លេខ ៣៩៧ U.S. ទំព័រ ៣៣៧ និង ៣៤៣ (ឆ្នាំ ១៩៧០)៖ “សារៈសំខាន់សម្រាប់រដ្ឋបាលតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ គឺថាសេចក្តីថ្លែងថ្លែង សណ្តាប់ធ្នាប់ និងភាពសមគួរ គឺជាគុណតម្លៃនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីតុលាការទាំងអស់...”។

បណ្តឹងសាលាដំបូងរបស់លោក អេវ៉ុល សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបានបដិសេធសិទ្ធិសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងសាលាសវនាការ ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះក្តី និងបានបដិសេធសិទ្ធិដែលបានដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញក្នុងការទទួលបានការជួយការពារក្តីរបស់គាត់ដោយខ្លួនគាត់

លើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួននោះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវកែតម្រូវភាពអយុត្តិធម៌ ដែលបង្កឡើងដោយសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ ឱ្យបានលឿនដោយឆន្ទៈ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សម្រាប់រាល់សំណងហេតុដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី សូមស្នើដោយគោរពឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល៖

- ក. **សម្រេចទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។**
- ខ. **សម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យមានសវនាការដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ** លើបញ្ហានានាដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។
- ឃ. **សម្រេចថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានកំហុស** ដោយចាប់បង្ខំឱ្យ លោក អៀង សារី ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងដោយបដិសេធមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្តបំរុងចាំ ដែលមានបំពាក់ឧបករណ៍ជាពិសេសនោះ។ និង
- ង. **ឆ្លើយតបតាមដំណើរសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង** ដែលត្រូវបានជំទាស់នេះ។

ដោយសេចក្តីគោរព

<hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> <p>អាង ឧត្តម</p> <p>សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ លោក អៀង សារី</p>	<hr style="width: 80%; margin: 0 auto;"/> <p>Michael G. KARNAVAS</p>
---	---

ចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងភ្នំពេញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី ៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១២